

ACC. N:R M. 9399:1-82.

avskrift

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Västergötland* Upptecknat av: *Hillevi Lelov*
Härad: *Bjärke* Adress: _____
Socken: *Episka* Berättat av: _____
Uppteckningsår: *avskrivet år 1943* Född år *1802* i _____

Hillevi Fredrika Lelovs memoarer. (början av 1800-talet)

ACC. N:R M. 9399: /.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

H i l l e v i d s h i s t o r i a .

"L'histoire d'une femme
est toujours un roman."

Jag föddes den 13 December 1802 på Gräfsnäs, på samma ställe,
 i samma rum der min Mor med sina syskon voro födda då Grefsnäs
 var fideikomiss tillhörigt Morfar Gripenstedt (Hofjunkare) gift
 med Helena Sophia Ollonborg, hvars namn i gyllene bokstäfver
 ännu finnes på en del af Wendelas och mina gamla böcker - samt
 med små blå initialer på ett par stora fyrkantiga Hallandslärfvts
 lakan - parets brudlakan. - Som jag tror flyttade vi från Gräf.
 1807 eller 8. Således mins jag från den tiden ej mer än att jag
 hade en dufva, som dog och som begrafdes på en af de, den tiden
 slottet omgifvande vallarne - att jag skrek, "der erste Kummer",
 att jag alltid sprang med Pappa, som kallar mig: "Hillefisk eller
 lilla "Spetsan den andra", (han har haft en kär hund med samma
 namn,) att han kom ofta hem ridande - förmodl. från Högen, dit han
 red hvar morgon - att han ibland lade patience vid ett rundt

*Hillevi Fredrik
 Selow
 * 18/12 1802, + 12/11 1898
 Gift 1. 22/1 1825 m.
 Lars Olof Selow
 2de 27/1 1838 m. med
 stiftmäster Johan
 Fredrik Selow i
 hvar 2:a gifte,
 * 1805, + 1878.*

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:2

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

bord i kabinettet, tornrum, steg hastigt upp, rörde korten omkring och ropar ^{de} på "lilla Spetsan" ; sedan mins jag ock att när Mamma gick med oss alla sista gången nedför de stora trapporna på hvar sin sida af förstugan, vände hon sig om till Svenborg och sade: "stäng icke in Katten", som sprang med oss.

Från Gräfsnäs, hvilket Pappa, som [var] mycket skicklig ansedd landtbrukare - arrenderade af sin Svåger Öfverste Gripenstedt - (Morbror Thure) hvilken som rik vistades med sin famille om vintrarne i Stockholm der de höllo stort hus m.m. ansetts som, och voro rika då G:s den tiden var mycket stort, med sig tillhöriga flera egendomar: Holmängen - Joo m.m. Han var gift med Caroline Posse och har blott en dotter, syster Sophies bästa väninna, (Berthe i hennes "Kusiner" /boken/) hon var ett par år äldre, hvarför Sophie till en början, innan vår flyttning till Stockholm - uppfostrades tillsammans med sin cousine - hvilken hade en ovanligt framstående Informator som sedan blef gouvernör på ön St: Bartholmy.

Pappa var god qvick och glad - bodde i många år som ogift på Gnäs - der han gjorde sig särdeles afhåld, ibland annat brukade

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:3.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

han att någon eller flera gånger om året bjuda ihop på flera dagar slägtingar och vänner boende i orten; deraf en massa i Alingsås: Mormor som enka (der hon då hade mina mormorsstolar) Lewenhauptar - Thamms (Morbror Volratts^h) på Nothaga - Grefvinnan Posse - Tante Carolines mor och originalet till Fredrika Bremers "Ma chère mère"ⁱ; "Gran^hmerre"; den tiden kallades mödrar allmänt så. (det påstås att en torggumma sade om en af Tanterna: / jag går till "Maskemår" på Strandgatan, hon betalar bra/) Haijens på Onsjö m: flera. - med ett ord unga och gamla på många mils afstand - dessa gästade och rymdes på Gnäs i flera dagar - icke kalas utan på treffligt tarffligt sätt och kallades dessa bjudningar: "Zekows huttande" - och benämndes i sqvallerväg efter någon af de unga damer - som de trodde var hufvudperson därför; ett kallades "Jeanne Sophie Haij" m. fl. ett efter Mamma (J.S.Haij blef gift med Knorring - hennes syster Augusta med *Eden Tarpas (hustru i Farmor)*) Linkan Gripenstedt. Pappa var länge ungarl - riktig epouseur - gifte sig 96 - född 1760. En gång tyckte han sig just ha allting i ordning - men saknar all slags vildt - går och fun-derar på hur han lättast sådant skulle få, ser på vägen något

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:4.**

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hvitt liggande - öppnar en säck som detta hvita var - full med vildt, olika foglar, tappad av någon resande förmodl: med plan att sälja dem, medlertid Pappa fick nog lösning på gåtan till hans, den tappandes och alla gästarnas stora belåtenhet. En gång när gästerna fått afskedsfrukost efter förgäves upprepad kvarbjudning - påpelsade - skulle sätta sig i vagnarne som länge väntat på de glada gästerne - körde ned till - vindbrygga - var denna uppdragen - de fingo alla vända tillbaka, och sedan hade de roligare än någonsin. dessa "huttande" fortforo äfven sedan föräldrarne voro gifta - kanske ej så många och ej så roliga tills hela familjen flyttade från Gnäs och Pappa köpte Lövås på Dahl och det lilla *Högårdet* i Westergötland. På *Högårdet* bodde vi och uppfostrades egentl. der var väl byggt och ordnades efter Mammans goda hufvud och ovanligt energiska ordnings sinne; på Lövås var illa byggt - ej vackert precist - men Ack så trefligt! - der var Pappa nog klok att ej vilja bygga bort sina pengar - ehuru han var nödsakad att ofta bo der, särdeles när hela den öfriga familjen flyttade till Stockholm dit Pappa kom upp hvarje år tidtals; - vi vistades der från den 10 October 1810, till sommaren 1813. Mamma med sitt goda hufvud saknade alltid

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:5.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

att hon fåtttenligt den tiden en ytlig uppfostran - har en tid varit i ^{Götha} Falkenberg i en pension, sett der så mycket hon ogillade att hon föresatte sig att om hon blev ^{blev} gift och får flickor skola de aldrig komma i pension, och hon höll ord, var kanske för sträng - då tillrättavishing kom mer som bannor än moderliga råd, detta trodde vi oss förstå - och funno Pappa så god - ty det han till - rättavisade var alltid sagdt i godo - verkar således bättre - det skedde sällan, men, det vi ej förstodo då och som jag sedan ångrat ofta - var Mammas plikttrogenhet och hennes kloka föresats att vilja låta oss lära så mycket hon förstod, ej endast ^{te} intellektuellt bildande - utan allt möjligt nyttigt - praktiskt - och ej öfverlemnande detta till andra utan öfvervakande allt sjelf personligen. Sophie var hon allt mer svag för - kanske äfven för Christine litet - ty hon var sjuklig; ^{Mam} hade sörjt sin gosse så mycket - då hon just var på vägen. Vi tre yngsta delade lika; Augusta och jag fingo hjälpa Mam. mest - särdeles i allt husligt ^{då} vi brukade säga till hvarandra: "S. och C. äro för förnäma - W. för dum, derfor få vi göra allt" - Naturl: ville M: de äldsta skulle mest profitera af de dyra - så kallade "Mästarne", som gingo ut och in, en i hvar ämne - såväl i språk -

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

ACC. NR M. 9399:6.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

musik - ritning - målning - de äldsta målade i olja - vi alla ritade - så kom der en för harpa - en för sång, ^{2. nr} tre olika för spelning - dans (Ack vad det var roligt!) för en Monsieur Casaghi jag fick dansa med ^m Lambour de basque.

Jag har gått i förväg - egentl. skulle jag ha börjat med att föräldrarna togo af förenämnda skäl sitt beslut att för några år lemna sitt natursköna Högårdet - som då öfverlemnades att skötas af en gammal bokhållare Mellström som i många år varit hos Pappa, - Mamma och vi alla tågade således i många dagar i den så kallade blå Kupétäckvagnen, M: och S. uppe i vagnen med W: bakom sig - som blott tittade fram emellanåt, vi tre andra på framsätet - kalladt i en annan vagn Inspic-
torn Hr Westerberg med sin syster - Köks Anna - gammal och van, Dahlström liten betj^eänt som uppfostrats hemma - och en gris - eller kanske den köptes - uppfostrades i vedlådan, skrek. En sådan personal uppfördes - men reducerades snart - då, efter första året M. fann att "Mästarne" så kallade - ersattes. Informa-
torn - Mamsellen av 2ne vana Stockholms jungfrur - och Dahlström betj^eänten som den tiden var outhärlig då man icke går på gatorna utan en sådan d.v.s. damer. - Vi bodde vid Brunkebergs torg hos

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:7.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

en Instrumentmakare Hasselström - hvarför jag blef alldeles häpen då jag med min käre sjuke! Sigge 1867 (!!) Gud var god som äfven då hjälpte, kom upp i hotel Kanaan - och vid första blick genom fönstret⁺ med syster W: - då vi roade oss ibland annat att sätta en spegel i ögonen på Lifregementets Grenadierer, som exercerades på torget och då de stackars soldaterna grinade, otillåtligt - och visste ej hvarifrån det onda kom - hvilket allt var bra styggt av oss - och det egentliga vi af vår Stockholms uppfost-
 ran då uppfattade och inhämtade tills jag - året derpå - d.v.s. fyllda 8 år började gripas af allt hvad som föregick omkring oss - fick börja läsa fransyska för syster C: Läsa svenska kunde jag bra - hade läst för nöjes skull högt för de andra (systrarne) alla Bergqvists arbeten; för C: började jag en bok med "preface" - och när jag i flera ombytta böcker fann "preface" så sade jag till C: " M^{sieur} Präfsa måtte skrifva i alla böcker då han alltid börjar dem. Mam. tyckte väl jag behöfde mer, skickade mig således med Dalström till en gammal Mamsell som gaf mig rött kort när jag var snäll - svart annars, hvarför vankades litet lugg när jag kom hem -, då lilla yra W: sade: "det är besynner-

x Randa igen
 det samma
 - pumpa m.m.
 som när jag
 f. d. barn
 laget i fontit

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:8.**

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

ligt men när M. Kommer känner jag någöt liksom hårdtag hvilket
nog var det onda samvetet, ty hon yrare än vi andra - tvättade
sina målade dockor (slickade sjelf i sig färgen) att dessa sågo
ut som hemska lik, men vi älskade henne alla - tyckte hon var
dum, hon var visst ^{hela} inte dum utan sent utvecklad och i det hela
egendomlig - men älsklig alltid - kunde göra som Vän - försakan -
de och kärleksfull - mer än de mesta. Mamma var aldrig "presen-
terad" - så kalladt - umgicks i Stockh. aldrig, som jag kan min -
nas - i Pappas bortovaro mer än ofta hos "Morbror Thures" - all-
tid med Sophie - ibland med oss - och till dem kommo någon gång
hofvet d.v.s. Kronprins Carl Johan och Prins Oscar - ännu ej
fullväxt - dansade med Caroline och Sophie - C.J. dansade aldrig
här i Sverige ^{där} dess olik sina Descendenter. - Ibland var Mam. äf-
ven någon gång på spektaklet med de äldsta flickorna - och när
Pap. kom upp - fingo vi komma dit alla - och jag mins ^{Anna} ~~mina~~ gamle
Beland - Fader till de äldsta sådana, och hur rolig var han ej
som "Pappagono". Äfven mins jag *Levelin* - Dupuis N^e 1 och Mam-
sell *Weselin*.

Emedlertid var Stockholms Lifvets måtto: arbete och sparsamhet;

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:9**

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

På Carlberg funnos den tiden flera af våra slägtingar såsom Knor-
 ringar - Lewenhauptar hvilka kommo som hungriga kadetter - bjödos
 qvar, då de serverades med smörgåsar (i parti) färdiga med
 stek och annat - fabricerade i - så kalladt - vår kammare - af
 Augusta (som alltid den praktiskt Klokaste) - som hämtade in-
 gredientierna i en handkammare; Denna solida^{re} föda uppmjukades
 av väldiga glas ölost - *hvilken mat* de intogo med stor
lyfthet - blefvo mätta - kommo hem i laglig tid, och dogo ej
 af indigestion.

På Carlberg residerade då som Guvernör - Gubben Cronstedt,
 gift med Mammas cousine Greta Hedda Alströmer, hvarför vi ofta
 voro bjudna till Carlberg - särdeles på Söndagsbalerna, som den
 tiden voro riktiga barnbaler - ~~och~~ hvilka dock med militärisk
 ordning afblåstes vid ett bestämdt klockslag - då Kadetterna
 rusade vildt ut; dessförinnan voro Mam: och Tante C: noga med
 att vi alla skulle komma ut förut - men - en gång hände att vi
 alla 5 blefvo ej nog fort samlade - utan kommo med i trängseln
 och jag, ett 8 à 9 årigt kryp i hvit klädning blef ikullsparkad
 på golvet - och än i dag mins jag, hur hvar gång jag satte upp

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:10.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

hufvudet blef det tillsparkadt, tills - jag måste mistat sansen och vaknade ej till mig förr än jag sväfvade högt upp i luften - bars af en lång Herre i Uniform - som satte ned mig, och en tjock stor man Herre tog mig på sitt Knä - var så snäll mot mig, och der, hos honom funno Mammans och Tantens utskickade mig - hos Professor Wadman eller Wallman.^{x/} Han klappar mig så snällt - har mottaget mig af en af lång Löjtnant Klercker vid en af garden, - Sedan, många år derefter, 1845, var jag om sommaren vid Särö då jag tillsammans med en del af societeten sutto i det gröna på marken (Lineaängen) deribland några nyss anlända; man roar sig med att berätta, hvar och en sina små erfarenheter - då en temligen tjock gammal Herre steg upp och sade: "Ja, detta påminner mig om en historia jag aldrig glömmer från min ungdom, då jag ännu var kvar vid Regimentet - gjorde tjänst som -(jag mins ej hur) och efter en den tidens Carlbergs baler/fick se ett litet hvitt kryp - som nästan trampades ned af Kadetterna vid deras utmarche - jag tog naturl: upp henne - och hon lefde - bar^{x/} honom enlustig, qvick skald skref: "Du gapar Wallman och dalörs limpan syns ej mer".

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9399: //

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

//

upp henne till Professor Wallman - och måste springa" - Jag mins icke nu om han fick veta "krypets" namn^{te}, men att han icke nu kände igen mig - då jag till allas förvåning uppenbarade mig som den ^{"älskling"} ~~"Pater familias"~~ Han hette således sjelf "Klercker" - och vi blefvo bekanta. Samma sommar mins jag att jag promenerade med honom: "Lillan" i en ^{klän} barnvagn som Sigge körde - och när vi just skulle gå genom grinden - öppnades denna af ^{2. m.} ~~tre~~ fina Herrar^{x/} - då Sigge fortfarande sitt samtal frågade helt allvar- samt: "Var Mamma född före syndafloden?" då vi alla 5 - kända och okända - kommo i ett hjertligt skratt - och ^{farväl} "Förlåt" och var och en gick sin väg.

Denne lilla rapsodiska historia skrives så som den för ögonblicket kommer för mig - därför - att jag ofta ångrat det jag af föräldrarna ej fått veta mer om deras ungdom - således tror jag det skall intressera Eder höra litet om oss - men som jag ej alltid kan komma ihåg hvad jag förut skrifvit-få Ni förlåta alla omsägningar. Den ende jag skulle kunna vädja till vore kanske Guisot - som jag tror skrifvit sin historia (och Frank-
 x/ Detta skulle ^{äro} ~~äro~~ ^{den} ~~den~~ ^{not.}

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:12.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

rikes) " A mes petits enfants" - sedan han var flera och 80 år -
 men- liknelsen torde bli mera träffande om Ni i någon fattiggöm-
 ma talar vid någon gammal öfverårig - hur svårt det är att hålla
 i tråden med sans och minne, sedan den en gång är fattad. Ack!,
 den som kunde framställa alla sina brister som varnande exempel -
 det vore nyttigare än blott så här historiskt - hvilket ej har
 mer än en förtjänst: det är sanning allt genom.

Återkommande till vårt Stockholms barndomslif: Sophie växte
 upp med fart - och ehuru ung blef hon dock som äldst - snart så
 kalladt "stor" - På samma tid som vi bodde i St: hos sin Oncle
 Excellensen Ramel - Carl Adam Lewenhaupt (Farbror till vår Carl
 Johan) - bror till de förenämnda Kadetterna han kom nästan dagl:
 hem - nästan som en bror, och vi förstodo ej annat - fick ölost
 och smörgåsar - men Sophie och ~~han~~ ^{hon} - kanske äfven Mam: förstodo
 mer - emedlertid var det visst uppgjort att de med tiden skulle
 bli ett par - då han kort derpå drucknade vid en badning - jag
 tror - i ^{Östra} Skön och sedan vi redan kommit ner till Högårdst, -
 han var särdeles älsklig - vi höllo alla af honom. En jul i St:
 hördes ett ovanligt buller i tamburen sjelva julafton - som jag

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:13.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

förmodar Dalström varit med om, då - sedan det var tyst - stod
 midt på golvet en stor tunna - hvilken - uppackad innehöll oli-
 ka julklappar afpassade för allas ^{våra} ~~äldrar~~ - dockor - charmanta
 till oss tre yngsta - mera storartade till de äldsta. Vi begrep o-
 genast det var från "Carl Adam" som vi kallade honom -: våra
 dockor gäfvos namn af Sophie efter tidens mest firade unga damer:
 Albertina Stael - Eugenie eller ^{Eufemi} Engeström - och Henriette
 Adlercreutz - som snart blef dockan ren och färgaftvättad af
 Wendela - som äfven en gång hade talat om detta för f: d: Grefvin-
 nan Ehrenswärd, (på Tosterup) hos hvilken W: var en tid och höll
mycket af - Mormor till friherrinnan Curt Stjernsvärd - Ja, Gud
 välsigne dem allat ^etre - goda ^emänniskor! Mormor, Mor och Dotter
 som jag aldrig sett. Inspirerad af all den Fransyska jag hörde
 omkring mig fick jag en stor lust att läsa i ett arbete i fick-
 format som Sophie ägde, af ^aFlorien - med vignetter, en liten his-
 toria hette Piërre - denna tog jag, slog upp alla ord - gissade
 mig till de jag ej fann "tant bien que mal" - emedlertid trodde
 jag mig om, när jag såg Augusta - 2 år äldre - med stor färdighet
 och glädje läsa en ny - Sophies bok - ~~roman~~ ^{en} som hette "Les

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:14.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

enfants de l'abbay" - bad Augusta så innerligt bara få se i boken
 på samma gång som hon - hvarpå hon naturl: svarade: " det för-
 står du ej:" - och jag läste en half-första sida-med öfverhop-
 padt "Mr Preface" - förstod ej en bit ehuru väl några ord jag
 lärt i "Pièrre" - och af gamla Mamsellen - Bad Aug: säga mig
 litet om namnen der - fick följa med - frågade och blef besvarad
 med engla godhet som allt af henne - hvarför hon ock kallades:
 "Moster Godh" Slutl: blefvo vi så intresserade - läste ^{ett par} ~~en dag~~
 7 eller 9 delar (jag mins ej ej hvilket) och än i ^{den} ~~sen~~ stund
 mins jag den förnämst innehålla: ett förtjusande par: " Amande
 och M - en elak Herre - "Belgrave" som jag trodde
 skulle vara i alla romaner - naturl: hjälpte mig Aug: mycket i
 början - men mindre och mindre - och sedan läste jag hvad som
 helst på detta språk - som följt mig till döddagar - till mer
 och mindre nytta.

I Hasselströmska huset - der vår flickbur var belägen med
 fönster åt gatan som går fram Brunkebergs torg - förbi ^{de} Kong Carl
 - der midt emot bodde då en Gref Löwenhjelm - som vi ibland såg
 raka sig i fönstret, då W: och jag satte solen på honom - och då

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR **M. 9399:15**

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

han grinade men kunde ej se oss - och det tyckte vi - stygga ung-
 ar, rätt roligt. Ifrån detta hus flyttade vi - jag mins ej när -
 till ett stort hus på Regeringsgatan, kalladt "Björkmanska" der
 var stor gård och der vi ofta lekte tillsammans med 4 Fröknar
 Wejdénhjelm och flickor Hissén - Finsk familj - mycket söta
 och af hvilka, en af dem, jag ännu har vackra ritningar - såda-
 na vi bytte med hvarandra, huset låg snedt emot gamle Bellmanske
 Källaren "Tre Remma", der hade Mam: gjort sig af med den förs-
 ta landpersonalen: Herr och Mamsell W: Köks Anna och gris -
 och hade endast 2 Stockholms jungfrur - som bodde i öfvervåning
 - der hade ett rum - Dalström ett, och kök; vi bodde blott en
 trappa upp: man kom in i en tambur - derifrån till venster en
 salong med tre fönster - derinom ett förmak med 2 fönster och
 der Mam: låg - men i divan - möbleradt som förmak; från tambu-
 ren raktfram hade vi ett stort rum med 2 fönster och alcoh^{re} -
 med garderobe och handkammare som *bildade den*, der sutto vi
 yngsta om aftnarne - då ofta Mam: Sophie och Christine togo mot
 visiter i de 2ne andra rummen; en afton hörde vi att någon gick
 in i salongen åt ena sidan, och straxt derpå kom in till oss

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:16.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16

en simpel men välklädd karl-som vi genast förstodo - var den nykomna personens betjänt, men läto honom sitta qvar der han satt vid tamburdörren - började leka med dockorna tittande och flinande sinsemellan åt den obudne gästen - då en Herreröst lät höra sig från tamburen ropande sin betjänt hvilken genast sprang ut; sedan fingo vi höra det hade varit Lagman Flack - från landet - Eder Farfar som sagt till sin "Anders" : i afton skall du få gå på spektaklet - och när jag går till venster - går Du rätt fram till höger och letar Dig fram, men talade ej om visiten till Mam: förut - hvarför betjänten när han kom ut, och Lagman frågade honom hvar han varit, svarade: jag har haft "änna" roligt - sett flera små flickor spela och leka - trodde sig varit på spektaklet. År 1813 om vintern Kom Mme Stael med dotter och son till St: då hon gaf en slags societet representationer der hon deklamerade mycket charmant hvilket sedan blef en mode och Sophie gjorde ganska bra - och flera med henne; det året om vintern fick Sophie tagas in i Amaranthen - och antingen hon förde in unge Baron Stael eller han henne mins jag ej - men endera skedde. En afton åsåg Mam: och S: en af hennes representationer - hvar

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:17.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17

mins jag ej - bara att ^{jag} jag fick vara med - hvarför begriper jag
 ej - bara att hon var en stor teml: tjock och lång som Wendela
 Wachtmeister - klädd i en stor vacker turban - gesticulerade
 med stora vackra armar - som väderqvarnsvingar - men superbe
 såg hon ut icke vacker, - icke förstod jag ett ord af hvad hon
 sade men - när jag sedan, (15 år, nu var jag 10) läste hennes
 förtjusande Corinne - /Se No. 4/ -då stod hon för mig bestän-
 digt. En annan episod, ungefärlig, skulle jag tro vid den tiden,
 hade Mam: promenerat med sina fem till Carlberg - Se No. 5 -
 icke på bal - utan efter en trefflig dag, gingo äfven hem - och -
 när Dalström skulle låsa upp tamburen befans nyckeln vara glömd
 och intet annat parti att taga än att han måst gå tillbaka
 efter nyckeln - samt vi under väntan - gå upp i jungfrurnes rum -
 ett teml: stort, med 2 fönster; inkomna der sågo jungfrurna ut
 rätt varma och litet generade - men der togs upp ljus och vi
 satte oss alla på stolar samt på 2ne liggsoffor med trälock;
 efter lång väntan kom Dalström och - talte sedan om dagen derpå
 att jungfrurna hade haft sina, så kallade Kusiner ^{men} men för tiden

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399**:18.

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18.

fästmänner - hvilka de i hast packat ned i sofforna, då de ej kunnat komma ned utan att passera oss i trapporna eller förstugan. De arma varelserna som lågo der och vi sutto på sofforna - (Tänk om de rört sig - hvilken förskräckelse!)

En annan gång voro vi på Cberg då Kronprinsen väntades till Mid: hos Cstedts; vi fingo gå in och se bordet dukadt och väl arrangeradt, - i detsamma kommer ett illbud - någon adjutant och säger: Kronprinsen med hela sin suite kommer oförtöfvat, hvarför vi skulle försvinna in i ett förmak i en sådan hast att Wendela - liten *Färing* tappade sin sko då Tanten genast sade: "ingen kan eller får hämta den mer än hon sjelf - hon sprang in - Herrarna skrattade och hon gret - det var hennes första Kungliga presentation; hon skulle en annan gång få en mera minnesvärd - och som hör till en annan tid. Slutligen blefvo vi så kalladt färdiga - eller egenfligen resfärdiga, och sommaren 1813 packades vi åter in i den blå täckvagnen - nu tre år äldre alla - hvarför denna bur kändes betydligt trängre; på vägen kördes vi om flera gånger af stora trossvagnar - kanoner och krigsfolk

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:19.**

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

med attributer som skulle till hufvudqvarteret Wenersborg och sedan vidare. På vägen fingo vi stadna och bese Gripsholm der jag mins ingenting så väl som den arme Erik XIV:s fängelse - der de kunde titta in till honom genom en glugg beständigt - samt en liten så vacker barnstol - Emma en miniature i Johan III:s rum som var en riktig våning - (hans fängelse en kort tid) ljusa och med alla slags vackra möbler - men den lille stolen var förtjusande - och tänkte jag: Tänk om man fick sitta i en sådan och läsa. Tänk! - Mellan dessa fångelser kan man finna hvad kärleken är för en magt af godt af Englar - deribland ej minst i broderskärleken - men när denna byts i hat - hvilken afgrunds - magt! O! att man alltid tänkte handlade af kärlek till Gud - Sanning och godhet - Nästan, hvilket himmelskt lif såväl på jorden - i tiden - som efter densamma - och - man kunde, om man blott rätt ville och detta vore ock den enda verkliga lycka på jord och i Himmel. Efter en lång digression från min lilla fragmentariska historia då som den för minnet och tillfället tecknar sig, återkommer jag till der vi sitta i täckvagnen långtande som fågeln i buren till frihet och vårt vackra trefliga

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR **M. 9399:20.**

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20

Högådet - ^{der utse} men fick springa ut - ^{ro} läs- plocka af de sköna äplena ^{de} vid svarta grinden, ^{ro} vi i båten med gamle Mellström som fiskar med not och med något jag aldrig sett mer än han göra - nemligen att om afton i den stora breda åen - beväxt med alar å hvarje sida som en allé - mycket lik Nätra ån i Blekinge - (en reflexion jag gjorde omkring 70 år sedan) der rodde han ut om afton, läggande en lång ref med krokar och metmask - och om morgon (vi fingo vara med oftast) ^{tro} ~~han~~ vi ut då han drog upp större och mindre jäddor - aborrar och mycket ål - emellanåt stora långa neckrosor - Ack så roligt det var; der var ock i ån en liten udde som gick ut - bildande - som de kallade det Frångsund; der sattes upp om ^{havne} ~~sommaren~~ en löfhydda och dit rodde Mam: ut med oss alla och en piga - då vi badade i det skönaste vatten nästan som i en löfsal, - åen dref en ungefärl. half mil derifrån 2ne Pappas qvarnar - d.v.s. 2 stenar i en qvarn - tror jag - samt en stor fabrik Sjuntorps, tillhörig Gisander, en af de första bomullsfabrikerna. Jag vill minnas emedlertid att vi först foro till Löfås, der var ej så vackert - illa byggt - men så trefligt, trädgården med alla sina bär - sin frukt - törnrosor -

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9399:21.

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

lusthus - m.m. der vi fingo gå fria som fogeln - bodde i små
gafvelrum - sjelfva våningen var på nedra botten der vi kunde
gå ut genom ett treffligt förmaksfönster i trädgården på en terass
med en liten under stora skuggande träd belägen torfsoffa - der
✓ vi väl ibland kommo in med fuktiga hemmaväfda -
fingo våra välförtjänta skrubbor - men klädningarne torkade -
snubborna glömdes och så var det lika roligt, med ett ord: Löfås
lifvet var det enklaste landtlif - men Ack så roligt, då stötte
vi och gjorde törnrosperlor i oändlighet till oss och vänner -
väfde, spolade - promenerade i oändlighet i Ekängen och i mar-
kerne; i Ekängen fans en gammal, gammal ek - med - liksom ett
~~bord~~^{hand} omkring sig - der alla familjer, som bott på Löfås - Axel
Roos - Tegnér's Axel - en af Carl XII:s bussar - Ribbingar -
Lilliehöökär m. fl. Lagman Flack en tid - ^{nyss} de blefvo gifta
Han med Augusta Haij - ^{nyss} de voro gifta - om de egde det eller
arrenderade det, vet jag ej - men Eder Pappa föddes der - De
voro der endast en kort tid. - Min Pappa köpte det gamla Herre-
sätet af - tror jag - en Ribbing - men arrenderade sig - d.v.s.
✓ köpte flera bondgårdar - egendomarne ~~Eka~~^{Ekarbühl} - hvarigenom Löfås

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:22.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

22

som egendom blef mycket stort, men föräldrarne ville - klokt nog - aldrig bygga der som skulle kostat mycket, och då de hade en annan så vacker välbyggd egendom. Löfvås var visst en mycket god affaire - hvarigenom Pap: var rätt förmögen - men *der till* han så god - och jag mins så väl när hans och M:s slägtingar kommo till honom - Wirgin - *Koch* - Adelsköld - Tham - och det var så roligt och muntert som de *sista* dagarne voro der alltid små allvarsamma tête à tête då Papp skref på borgen till alla dessa - som när då *Götha* Sättra Kanals diskont - m.fl. drogos in - de borgande fingo betala - Pap: ett år 60,000 kr: som ej var litet den tiden - så fick han en slag attaque - blef derefter oförmögen att sköta sig som förr - lefde dock i 7 år - och så blef efter honom Löfvås såldt till underpris - enormt - och det var ej mer än lilla *Högårdet* kvar och hela familjen - spridda naturligtvis - Knorringens på Friggesby - Augusta med dem - jag nyss blifven enka - Wendela kom snart till Skåne, således egentl: endast Christine och Fredrik hemma förlofvade, som de voro i 7 år: *Högårdet* var ej mer än två hemman - hade 2ne *gärnar* ~~qvinnor~~ - en bondgård - 7 torp - deraf hette ett Arken derifrån vi hade en af *frö* ~~köks~~ pigorna

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:23.**

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23

en stor Amazon lik Anna - som vi kallade "Jeanne d'Arc" -de mes-
 ta torparehustrurna voro gifta pigor från Herregården - deraf
 funnos flera än nuförtiden: ^{2, n.c.} en i ladugården - 1 bryggghuspiga då
 allt skulle ske hemma - brygg ^e och en piglön var 14 à 16 kr:
 med skor - känger etc- I en af torpen bodde en f.d. kusk: Nilsas
 och Märtha - med sin "^{la} Sofi" - hette ~~en~~ efter Nilsas far som het -
 te Sven". - - - Allt det^a är just ej roligt - men det målar tiden
 - och kommer för minnet - dervid äfven mycket af landtlifvet -
 primitivt-men i allmänhet mycket patriarkaliskt - på sätt och
 vis större distancer emellan pigor-tjenare och herrskap - dock
 mera patriarkaliskt familjelif -; Från "pigor" till "fröknar"
 blickades upp då de nu äro en slags kamrater -"Noblesse oblige"
 andades i luften.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399: 24

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

24

[Omkring stammen - vid omkring 3 alnars höjd der alla det gamla slottets familjenamn voro representerade och der kanske än de unga Zekowarnas - Ebbes och mitt - tecknade vid ett minnesvärt tillfälle då vi unga varit församlade der - Ebbe hade sjungit vackert - skurit ut mitt namn - och första gången han i ord uttryckte något speciellt - som dock ej innebar annat än en fråga om han fick teckna sitt derunder - "och så stå de der" - kanske än!]

Jag vände upp orätt sida - märkte ej att en del häraf var skrifvet förut - hvilket kanske ofta händer - derför jag ur minnet upptecknar allt, fragmentariskt, och glömmer glömmer - glömmer mycket utom de 87 åren.

När vi nu på sommaren 1813 kommo hem från Stockholm börjades en ny aera - (och den sejouren räknades alltið som en epok) hade Pappa varit tillsammans med Kungen - jag vet ej hvar eller ^{2/3} år - tagit afsked från "Adelsfanan" - (kanske detta förut) blivit Hofmarskalk - fått C: Johans portrait egenhändigt af honom - gravyr- det jag har. Excellensen Essen, Befälhafvare för Högqvartaret i Wenersborg hade varit med sina Officerare (en del deraf)

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:25.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25

på björnjagt på Löfås. Föräldrarne med Sophie på 17 - Christine på 15de året - kommo nu ut - (enligt den tidens sed) på baler i Wenersborg och blefvo mycket observerade - Sophie af en Major Lefvin finne i Svensk tjänst - Wahlström? (sedan Cantström) och hjelten i familjepoemet poemet "Wahlströms" af Christine den lilla Hillevid blef *hjeltinna*, och som *här till en senare tid* - hvarom ännu *finnens* charmanta och riktigt *bra* (bref vittna) *kanske* då varande Excellensen Sektorn, författare och framstående. Christine - ehuru ung blef förlofvad med Baron Lagerheim - ungefärl: vid Mammans ålder - några och 40 år, - hon förstod sig ej riktigt på det hela - han var välkänd på allt sätt - hygglig; hon i sin barnslighet dansade heldre med en ung Gref Lagerbørg - men han friade ej - utan blef sedan gift med en Fröken, Landshöfdings i Gborg dotter, som snart blef enka och sedan gift med Öfverste Meklenborg - och stammoder till en hel mängd af detta namn. Lagerheim - en *älsklig* menniska - dog hastigt af slag - då Christine vid eller omkring 16 år bar djup enkesorg - mer kanske i drägt än hjerta; han hade varit på vakt - tillika

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:26.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26

med en annan Officer - i fängelset när Fröken Rudensköld chavoterat - då hon naturl: *helt* klädd frusit och darrat så att de svepte in henne i Lagerheims kappa; detta mins jag han talade om - och ock nästan det enda jag mins af honom - samt att jag gret när jag såg hans Uniform en gång i Wborg; han var snäll emot oss.

Nu skref Mam: till Professor Tranaeus efter en lämplig Informator för sina 5 döttrar - och ned kom från Upsala vår oförliknelige Wallenberg - omkring 20 à 22 år och ändå sågo vi upp till honom som ett orakel - lärd - begåfvad - musikalisk - allvarlig - pligttrogen - bra i allt utom att han hade den tidens, svart läderhalsduk så vid att man vid alla tillfällen såg hans Adams äplebit slänga som en pendikel i ett urverk - men den glömde man snart - såsom sittande utanpå, icke *tvåld* eller

i hjertat. - Min första lexa hade jag trol: mera lärt efter ordningen af frågorna - och när Magistern ej gjorde det, utan skulle pröfva begreppet tog frågan: till hvilken religion bekänna vi oss - Svar: "Turkar och Saracener" - Wallenberg såg snällt på mig systrarne - t.o.m. Mam: vid sitt sybord -(mitt

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:27

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

27

gamla nu) som hvar morgon flyttades ut och vid hvilket - antingen dervid eller borta vi påmindes om M^S närvaro och hennes ögon på oss - Ja - t.o.m. Mam: log snällt - som flickorna högt det förtröt mig liksom min egen dumhet ty nu var jag ju hela 10 år.

På Högar^{et} fanns icke riktig trädgårdsmästare - därför fingo vi 4 yngsta hvar sitt stora land att sköta - Sophie drifbänkar^{na}, *der hon egentl.* odlade blommor - tänkte litet sörjande emellanåt på allas vår vän Carl Adam Lewenhaupt som drunknat vid en badning i Skåne. Vi arbetade på vår land - hvartill vi hade dagl: en och samma torpargumma som vi täflade att hålla af och göra små tjenester då hon arbetade slafviskt snällt för och med oss. x/x/ Så tänkte Mam: att Augusta och jag kunde följas i allt, men som hon var två år äldre och redan läst en tid Tyska med de äldre propoⁿerade W: att läsa detta språk serskildt med mig om aftnarne. Hvilket skedde, hvarefter ^{vi} följdes i att - och Ack hon var så snäll - det hela så roligt - Se ^{N:o} W:8 Not.

Om somrarne reste föräldra^{na} med de äldsta en gång till *Lundsbrunn* -

x/x/ Se NO 7

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9399:28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

28

der då voro samlade mycket folk från orten - och från Göteborg -
en gång till Halmstad - Uddevalla m.m. Baron Henning Wrangel gift
med Hedda Lewenhaupt - cousine till Carl Adam - och de andra af
samma namn - bodde då på Sperlingsholm - hade inga barn - voro
mycket rika, hvarför allt hela familjen hade mycket roligt på
Sperlingsholm; under tiden pluggade W: visdom och gramatik i oss,
promenerade - spelade klaver med oss och herrligt på egen fiol -
samt slutl: om aftnarne - satt han på stora matsalsbordet och
talade roligt om, samt mera verksamt än i lexform - våra stora
män i historien - Gustaf Wasa m. fl. Förut om vintern promenera -
de vi på den frusna ån - och en gång mins jag som mycket liten,
hur jag sprang förskräckt för ett vedlass med ris - och därför
att flickorna ropade: Skynda dig H: ty "Bonaparte sitter i lasset
och vill ^{ta} se "Dej"- jag sprang som för döden - och "tårarne rann,
men ingen Napoleon kom der fram" - à propos om honom mins jag
1812 då Pappa kom upp till Stockholm och vi alla 5 samlades om-
kring honom och gallskrikande af glädje - och då han - sedan
han hunnit omfamna hela sin myrstack sade till Mamma; " Har Du
hört att när Napoleon kom till Moskva stod hela staden i ljusan

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR **M. 9399:29.**

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

29

låga påtändt af Ryssarne sjelfva på Ryska Kejsarens befallning -
 som de säga" Jag funderade på den en och den andre - Napo-
 leon som "warg i Wehum" som farit efter mig i min barndom på
 Högårdets å. - Denna visste jag var den låg - men - Moskv^a,
 hvar och hvad det kunde vara; - Äfven mins jag att Pap. talade
 om en gammal Grefvinna som hade ätpassion och åt upp - som de
 sade eller ljögo - en oxe i månaden; hon var mor till alla de
 rika flickorna K: på Börstorp deraf en blef gift med en Tham -
 sedan Anna Greta Alströmers man - en med en Hofsten, lille Erlädsⁿ
 mor - en med en Lindenkrone - Kammarherre - en med en Leuhusen -
 en ful och ogift - nyss död då alla de andra, fattiga vordna i
 andra-tredje ledet ärfva litet. Hvar och en sin lilla fyrk el-
 ler bit - de som ej ätit upp den förut. Gusten Anton Knorring på
 Börstorp var ansedd som en magnat en Kroesus - en af hans för-
 fäder Falkenberg - hvars portait visst ännu finnes i Lebens-
 grösse på Börstorp klädd i en stöfvel och en toffel - då "Skam
 ej tog honom - sålunda klädd" - sade gamla fabeln.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:30.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Uppptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Upppteckningsår: Född år i

30

Nu gå vi tillbaka till familjen som roar sig på Sperlingsholm - hos Baron Henning Wrangel gift med den vackra - tjocka ^{fata} frk. Hed - da Lewenhaupt - hvars portraiter jag har - båda med rika lockar - de voro så vackra båda - barnlösa - litet legära och farliga båda - (sades) men älskvärda. Efter dem gick Sperlingsholm i arf till Hamiltonar - och när deras sol gick ned på vanligt jordiskt sätt - mer eller mindre ruin köptes det ståtliga vackra stället till Kammarherre Kuylenstjerna - som påstods - betalade det med att hugga ned den gamla skogen - hvarmed det betalades och han sitter der visst än omgift och i god ro - sedan hans 7 döttrar gifta - och ^{barn} kom till den älsklige ^{Antons Fredrich Sjöroos} Ehrenborg; han omgift med en Tham. Efter denna långa utflygt komma vi så åter till vårt lilla Högårds lif - der Wallenberg ^{var} vår hvardagssäl - läste med oss - talte för oss - spelade fiol och arbetade med oss i vår trädgård; - ack hvad jag mins om aftnarne när korna kördes hem med sina kobjellror - Kornknarren som hördes om aftnarne - vi promenerade med W: som talte - En lek hade Wendela och jag, och det var att stå nästan gömda i syrenallén med våra kråkor på hufvudet - och när vi så å ena

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:31.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

31

sidan komma fram blefvo oxlassen som gingo hem skrämde - foro
af åt motsatta sidan - kuskarna murrade - så hittade vi på att
ställa oss å hvar sin sida - då arma oxarna först rädda för den
ena kråkan - foro af åt andra sidan då en sådan förskräcklig syn
mötte dem der - hvarefter de foro af i sken vägen framåt - och
vi skrattade - Ack hvad vi hade roligt - fingo rå oss - sedan
vi suttit fasligt flitiga vecktals på våra ledigstunder för att
sy till "de andras" - (som vi kallade de äldsta) badresa. Så kom-
mo de hem med många roliga historier och sommarminnen - och så
började riktig höstflit tills vid och före jultiden samlades
först i skymningen att dricka thé och frossa Johannas superba
rågskorpor i betform - hveteskorpor i klasform - och slutligen
samlades vi vid ett rundt bord med ett stort tjockt talgljus -
som "*Papan*" d.v.s. den som hade denna tog af de alra bästa -
och så sutto vi med stora lexikon satta så då vi inom denna
förskansning pillade ihop små julklappar till hvarandra. Mam:
med grön skärm ^{stake} flyttade litet längre bort vid sitt sybord med
en deliqvent i sender som lärdes sy m.m. under sträng inspektion.
Pap: satt vid kakelugnen - rökte ur lång pipa - W: läste eller

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:32.

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

32

spelade - gjorde hvad han ville - och så gingo vi ut i salen der vi fingo ölost - smörgåsar med kjøtt - stek - ost och hvad "de då kunde ha"; - godt smakade allt och vi fingo så mycket vi vil - le ha.

Not W:8 som passar här.

Denna tid af vår barndom har stadnat i mitt minne som den gladaste - treffligaste då vi alla voro vid den ålder att både tankar och känslor slogo nya skott hvilka vårdade både genom uppfostran, arbete och flit gjorde detta angenämt och frihetsstunderna så mycket kärare och gladare; Augusta och jag delade allt med hvarandra - våra lexor - läsande - dockor till hvilka vi sydde oändligt - och slutl: ej nog med detta samarbete skrefvo vi små bref till hvarandra lade i ett lutfodral egentl: cittere fodral, som stod under clayret i salongen och der vi med vild glädje funno hvarandras små skifopus i lika barnslig yttre som inre form - men en slags hemlighet. ---- Efter middag samlades vi alla i Fröknekammarøn (Vår naturl:) så kallad i Mormors gamla soffa och deromkring då Mamma sof långa stunder i sin sängkammare. Wanl: uppe hos sig och der en af oss läste högt för de

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:33.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

33

andra i en mycket intressant allmän historia: "Handbok för fruntimmer". Denna börjades med väl skildrad Grekisk mythologi - och fortgick - sedan i redig ordning om alla land; jag vet ej ^{hvar}hvarför ofta fick läsa. Bad härom såsom i mitt tycke då och allt sedan ibland de roligaste tids- icke med tillägg "fördrif" utan en af tidens bästa användande. Gamle Wieselgren när han läste med barnen gick fram och tillbaka i kyrkokoret - ideligen talande sade till barnen: " ordet tidsfördrif skolen J utesluta ur Edert minnesbok - ty intet är dyrbarare än tiden som ej skall fördrivas utan väl användas för andras och egen nytta." - När denna läsestund - rätt lång ibland - samlades vi till nya pligter. Mam. vid sitt sybord - Wall: kom ned och eftermiddagspligterna vidtogo -deremot i de herrliga skymningsstunderna spelade af två eller tre för de andra -(ibland tillökta med gamla Johanna då hon hade tid och var god) scener ur det vi läst och till hvars betydelse de andra skulle gissa - (Wall. ännu ej nedkommen från sitt rum och sin fiol. En gång hade vi läst om medeltidens klädedrägt då der stod: " Karlarne brukade benkläder med oanständiga tillsatser" - Sedan vi funderat en stund

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:34

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

34

beslöto vi att de för bekvämlighets måtte medhaft en potta - hvar-
för vi bemannade med stora af Engelskt bläck familje Kärlet; so m
dagl: skurades med "perlsand" - denna hemtades ur en mörk stor
garderobe der allt stod i symetrisk ordning och placerades be-
qvämligast inom ett omhölje bak vid stjerten. Så spelades "Py-
ramus och Thisbe" - Her^a och Leander" - " Philemon och Baucis"
m.m. hvarvid skratt och förnöjelse vexlade - och Ack hvad det var
roligt - Sophie var qvickt rolig - Wendela barnsligt rolig - alla
glada - tills ljus kom in och allvaret började i en annan rigtning
Minnet h^araf är herrligt mer än kanske verkligheten stundtals -
ty vi förstodo ej ~~ack~~ - kanske en brist i det hela att vi fingo
veta i alla rigtningar hur vi skulle vara, såsom more^as men ej
grunden härför hämtad från den rena stora Sanningen - nog stort
och helt förklarad att "Jag är vägen - sanningen - och lifvet
Följer mig!" Vi följde så godt vi kunde - mer Mamma än den Högsta
Erfarenheten - olika förhållanden sände oss på skiljda vägar att
älska - söka den Ende som kunde gifva och ger hvad oss bäst är.

Se nu Noten 8. Passar äfven här.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:357**

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

35

Efter tre år måste Wall: resa för att sjelf läsa sig färdig - och han reste till ömsesidig saknad för oss alla; vår afskeds-present bestod i en liten väska hvare vi samlat alla små möjliga sybehör och små ting för att i nödfall hjälpa sig sjelf - och dessa små minnen återsåg Wendela - åratal derefter - då hans son en gång kom till Wendela - skickad af fadern som då var prost någonstädes i Östergötland. W: reste till honom och fann sig särdeles väl och varmt emottagen af alla - hela familjen; han var farbror till den store bankdirektörn. - Nu voro vi ensamma - läste för Sophie, men Mam: tyckte vi ändå borde ha ännu en Informator ~~re~~ requirerade från Upsala och ned kom en ny Herr Löfström icke i samma väg som vår Wall: - kanske i sina visa och döda språk - klyftiga ämnen ganska lärd - men i våra små levande ämnen som språk m.m. okunnigare än vi - och ville - en cavaliär, följa Augusta och mig (hon 16 och jag 14 år - (och det tyckte vi ej var roligt) när vi hade ledigt och promenerade - skötte vår trädgård - med ett ord - vi lofvade att öfva oss sjelfva - och han fick resa tillbaka - då vi allvarligen läste för Sophie - och så - steg för steg kommo vi in in hvarjehanda

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:36.**

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

36

nyttiga bestyr, hjälpte alltid till vid slagtt - bakning och tvätter - väfde - som var så roligt - med ett ord hade ett trefligt hem och familjelif - En gång det slagttades sent på hösten voro vi som vanligt samlade vid ett stort bord i jungfrukammaren - Johanna bodde - bredvid "Vårkammare" - så kallad - ett stort hvardagsförmak innehållande våra sengar som skötos tillsammans om dagen bildade en soffa - hvar sin lilla byreau - och i ett hörn emellan handkammardörren och garderoben hade vi en stor hylla med 6 mindre afdelningar, Sophie den öfversta - och vi - efter ålder allt lägre och lägre - en hylla eller afdelning till dockkök - denna hylla var öppen och skulle hållas mycket ordentlig - hvar och en sin; Öfverst låg alltid en stor Kartbok - kallad "Skinkapellet" - i detta voro alla land samlade och vi skulle "peka ut" alla platser - läsa öfver emellan - vissa dagar; skinnpermarna voro såsom befransade af 10 händers pekning - men höllo ihop - (jag undrar hvar den slutade) - rätt som det var blef Sophie för stor - hon och Augusta flyttade upp i ett gäst-rum; då började Chistine och jag att mera sluta oss till hvarandra -, Wendela ännu så yngst att hon en gång vi fått peppar-

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:37.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år, i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

37

kaka och gömt i våra hyllor åt hon upp den om natten - en gång fick hon en ask med får - bröt af alla benen sjelfva julafton och kom bjudande omkring stekta fårben - med ett ord hon var så ^{konstigt} att vi sågo henne öfver axeln - men höllo på samma gång af henne mycket; - läsa ville hon ej gerna - Wall: trött-nade förfärligt - men hon ljög ej - aldrig elak - bara sent och besynnerligt utvecklad - men - återkommande till vår slagtedag - der vi sutto skärande kom en af pigorna in och sade - (någon-ting högst ovanligt) På gården stå 2 slädar med 3 Herrar - och fråga om om Herrskapet är hemma; - de togos naturl: emot och in kommo i salen Charles Emil och Gösta Lewenhaupt samt lille Isak Knorring - vi fingo alla lof från slagtet med stor fröjd, dit ^{kommo} in pigor under Mams inspektion - och vi togo emot "Kusinerna" först comme il faut med conversation - (Wallen: kom ned) och så började vi göra lekar slutl: dansa och hade mycket roligt, - de voro några dagar hemma - hvar och en på jullof - (detta skedde som jag nu mins innan vår gamle vän W: var rest.

Så förflöto några år med vaxelresor emellan Högådet och Löfås dit vi foro med Pap: två - och två i sender, och som vi

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:38.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

38

tyckte var roligt. Sophie blef förlofvad med Knorringen - som
nog friade flera år; han reste till Tyskland med sin Kusin Krusen-
stjerna - kom efter ett år tillbaka och så blef det ^{af} upgjordt -
vi räknade och voro litet slägt; först hade han varit Kadett -
derefter vid ett husarregemente - gick ^{me} ~~sen~~ genom graderna - d.v.
s. - varit Löjtnant Kapten - var nu tredje Major på Skarabor-
garne med boställe Friggeby. Under dessa mellanåren gifte sig
vår ~~Cousine~~ Caroline Gripenstedt med den från Paris kommande
Baron St: Cyr -, som hon var arftagerska till stora Gräfsnäs
fideicomiss - der nu stallet var reparerat och i ståtligt skick -
firades deras bröllop der och systrarna med föräldrarna voro der-
Sophie en längre tid - men vi yngsta fingo vara hemma - som allt
kostade på - ty vi voro bjudna - men hvem kunde komma med 5
döttrar? - vi fingo nog vänta. Ungefär vid samma tid som Caro-
line G: gifte sig med St Cyr - kom hennes Morbror - Gref Arvid
Posse, sedan han först anoncerat sin förlofning - hem med sin
unga 19 åriga - vackra brud - Lucien Buonapartes dotter Egypte -
(född och uppkallad under Napoleons tåg till Egypten; Gref Posse
var en äldre välconserverad Pebersven - som vistats mycket

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:39.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

39

utrikes - mycket charmant - men ful och ej så litet caricature;;
han var något aflägsen granne till Löfås och *Quantenborg* - så-
som egare till Upperud bruk - der han residerade ensam och förde
ett i allo fint ~~och~~ soigneradt lif - som vi räknade släkt, gran-
ne, kom han till oss - "slog haneben" för Sophie - bjöd hela
familjen (icke vi yngsta) till Upperud derifrån de kommo hem
med små roliga erfarenheter - (naturl: allt detta före sin ut-
resa ^{hela} friarefärd) Om han friade till Sophie vet jag aldrig - då
hon aldrig talade om sådant - om icke för Augusta - men vi ana-
de emellanåt. När de voro på Upperud skulle de ut och rida; -
Grefven ropade på sin Svenske betjänt som hette Anders men fått
tillsägelse att lyssna till namnet "André" - emedlertid nu, när
det just skulle paraderas glömde i häpenheten sin "André" Gref-
ven ropade högre - tills han slutl: närmade sig sjelf till före-
målet med ett sakta "Anders" - men icke blidt ögonkast. Sophie
märkte allt som verkande kylande. ----- Nu tillbaka till Gräfs-
näs dit han kom med sin unga brud - men Sophie ännu kvar hos de
nygifta då Caroline var och förblef hennes bästa vän - då hon
långa tider läst tillsammans med henne och varit mycket hos

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:40

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

40

Morbror Thures. ^{och} Caroline lefde endast 2ne år sedan som gift -
 lycklig - älsklig, men utan barn - hvarför Gräfsnäs blef upplöst
 som fideicomiss och gick ur släkten - samt hon lemnade stor sak-
 nad. När nu de nygifta Possens flyttade till Upperud - voro den
 sommaren Wendela och jag hos Pappa på Löfås och på middag på
 Quantinborg vårt närmaste grannskap och der vi voro mer än ofta.
 Jag mins den lilla Grefvinnan P: med sitt eget mycket sägande
 namn; hon såg mycket på mig vid bordet och jag (omkring 14 à 15
 år) hörde henne säga att det vore sällsynt (rare) att se ett an-
 sigte med så mörka ögon och ^{ögonbryn} så ljust - och finnes man
 ej i ^{Nalen} ; jag som ville så gerna ~~ville~~ ha märkt tog det
 som rätt fult och ledsamt - emedlertid var hon så vänlig mot
 mig; om eftermid: dansade vi på en vacker plan i parken en pols-
 ka - togo alla i ring och så sjöng hon. "Sur le pont, d'Avignon,
 belles et vos amours y sont Entréz Mme (ou Monsieur) dans la
 danse - faites ici votre reverence, et puis vous saluriez -
 celui (ou celle) que vous preferez." Hvarje rad skulle sjungas
 2ne gånger - och när då den dansande valt sin Dame eller Herre -
 for denne eller denna af *til nytt val.*

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9399:41

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

41

Det blef mycket animeradt och hon var *frö söt*. - Äfven leken att slå den tredje - kallade hon "aux quatre coins". - En gång hade hon likaledes arrangerat dans på Gräfsnäs - då Gref Arvid - satt ^u ~~ti~~ en gunga med mycket soignerade ben och later, sade hon till Sophie "Ah! comme il est laid - comme il est laid, mais il est bon - et c'est pourtant beaucoup. Emedlertid blefvo de skiljda efter en kort tid - han reste ut - kom aldrig tillbaka ~~mer~~; man vet ^{ej} hvar han dog. Som ung hade han rest mycket då han vid hemkomsten skulle göra räkning med gamla Enkemod~~ern~~ (Ma chère mère i Fredrika Bremers) var der alltid ett stort och mycket dyrt conto - som kallades: "Blankschmier und Kleinigkeiten" - hvarom Ma chère mère som ej förstod tyska sade: det måtte vara dyra artiklar i Tyskland de der "Blankschmier und Kleinigkeiten"

Något af Gref As originaliteter har Sophie målat i sina Kusiner - der han ej är den ende, - icke helt portraiterad är någon - men originella drag så igenkänliga för oss som kände henne och alla dem hon målade, hvarför jag sade detta till henne, då hon svarade: jag kan ej måla sannare än det jag sett när detta passer in på charactererna. I sednare tider när hon skref sina mesta

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:42**

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

42

skildringar, och då hon ej kom ur sina tre rum ifrån höst till vår - och jag då kom till henne, när våra männe voro på sina möten skulle jag alltid läsa högt för henne hvad hon skrivit och fick göra hvad reflexioner jag ville - det var hennes manuskript innan de voro renskrifna - och hvilka jag eger nu så redigt och väl skrifna att hvem som helst kan läsa dem; hon sade då: "Augusta och jag tänka så lika (vi sade alltid att A: var en organ af S: - oaktadt utrustad med särdeles godt hufvud - och - om möjligt för godt midt hjerta; emedlertid ville S: att jag skulle säga upprigtigt min mening, hvilket jag ock gjorde; ibland rättade hon sig derefter - oftare förblef hon vid sin. - Här har jag gjordt en stor utflygt från den tid jag egentl: skulle måla - och långt föredessa ^{nu} sistnämnda. Not No. 9.

Nu börjades rustningar till Sophies hemgift - då hon nu var eclate förlofvad - hon - Augusta och jag - de vanliga arbetshästarne dertill kom en halfgammal Msell Westerberg - syster till en f.d. Informator för de äldsta systrarna som hade till sällskap - d.v.s. läskamrat Betty Olberss - dotter till en sjökapten - vår granne, som var enkman - men gifte om sig - fick en son som

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:43.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

43

blef utmärkt hygglig Elam O: och Far till lilla söta Doctorinnan Bring; han blef åter vår granne när Fredrik köpte Högåndet och stod fadder till Sigge; det var af denne sjökapten som Mam: fick den märkvärdiga franska frihets mössan, skänkt till Holger Neergaard. Nu voro vi längre än vanligt på Löfås - ty Pappa var ej rask - men hvarför jag med Sophie Westerberg skulle fara ensamma till Högåndet - begriper jag än i denna stund ej - endast vi kommo dit - snörpte och sydde från morgon tidigt till sent på afton - aldeles som i en slags arrest, men rätt trefligt. På Löfås var nog trångt - då nu äfven Knorrningen kom till hela den öfriga familjen. -

En dag kom Pappa hem från sina egor der han alltid reste omkring i ett litet lågt 4 hjuligt åkdon - som oftast en af oss körde - nu var han ensam med gamle Stalllars - och - hade träffats af en slagattacke - men Gud ske lof ej dock mycket sjuk - lades genast och skickades efter läkare - vår gamle Doctor Sandmark - som ej var hemma utan Löfström Pappas gamle betjent och i alla sina affairer och öfver de andra tjenarne styrande - äfven mycket respecerad af oss som kallade honom Presidenten - emdler-

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:44

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

tid - han for till en annan nykommen ung läkare mycket berömd:
Medicine Doctor och Chirurgie Magister vid 23 år - men allt detta
kände ingen på Löfås - han var ej välkommen men Gud ske lof Pap -
pa blef frisk lefde i 7 år derefter - - (Ach ach Ach! - här bör-
jas en ny aera för mig - dock icke ännu på länge, härom sedan.
Han kom om natten - var således arrangerad säng i ett gästrum der
Knorringen bodde och som han trodde det var gamle Sandmark - men
blef snart förnimmande att det var en lång smal annan läkare,
som à plus forte raison icke fann lämplig att göra bekantskap med
midt i natten - utan hörde honom nästan förgäfves skaffa sig
in i en för kort säng - och så somnade de båda. Tidigt om morgo-
nen gjordes bekantskap, hygglig å båda sidor - och de följdes
ned till den sjuke - der Mamma med mycken - ^{lite} kall artighet,
mottog S. med följande ord: "Jag förmodar Doctorn är Sandmarks
medhjelpare" svarades - "Nej- det är jag nog min egen men som
jag af brefvet fann att sjukdomsfallet fordrade snar hjälp - res-
te jag." - Mycket artigt och vänligt togs det imponerande sva-
ret och hela personen, så att han fick genast ett varmt ^{are} ~~varmt~~: "Ja
tack gode Herr Doctor" emedlertid låg lille Pap: inåt väggen och

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:45**

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

75

sade: "Doctor Hjelplös" hvilket naturl: ej hördes, "men kändes i luften"; emedlertid var och blef Pap: snart litet bättre - intresserad af den unge läkaren kom han snart till sin vanliga vänlighet - men tyvärr! aldrig mer tillbaka att kunna tala - obehindrat som förr. —

Vid frukosten - promenad i trädgården upplyst af dessa solglimtar hvaröfver man känner solsken i hjertat efter stora bekymmer ~~särdeles~~ i lifvets och dagens November. Sophie och Knorring, Christine alltid litet lidande till utseendet och i det hela - fast icke klagande, lungsigtig intresserade särdeles S: - Augusta hade han ej så ~~svårt~~ ^{tråkigt} reda på - hade ~~tråkiga~~ ^{tråkiga} "veckan" så kallad i hushållet - Wendela fann han vacker och söt - förut bekant med då hon en gång särskildt varit inne för en dålig finger som han opererade, men visste intet vidare om honom. Emedlertid familjen föreföll honom trefflig - Löfås om sommaren så treffligt - var det ej om hösten - då - lågt liggande man förnam allt för tydligt hvarje naturskydd ^{iftning} m.m. Efter mid: reste S: med ett kyligt intryck af det hela och en ~~outtrerad~~ ^{talande} dock förnimmelbar känsla af: "Hit reser jag ej mer - utan nödvändighet" - och

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:46.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

46

så länge Sandmark lefde - obehöfligt. --
Emedlertid blef Pap: dagl: bättre - bröllopet bestämdt tills un -
der julen på Högår det - men i största tysthet derstädes. Straxt
före Jul kommo alla hem och spridde lif och ljus i vårt lilla
eremit lif-och en afton vid lilla runda bordet med sina jular-
beten framme bakom förutnämnda ^{luckor?} bord sade Sophie till mig: Sätt
dig här skall jag tala om och rita af när Doctor Schöugg kom
till Löfås - hvarom de talat förut - då med ritstift i handen
hon ritade af den scenen när Knorrningen om natten sett och hört
den stackars resande Doctorn räta ut sig i sin för korta säng
med flera små scener-då ängsliga nu sedda å en gladare komisk
sida då Mam: med en försökt att dölja - dock synbarl: felslagen
förhoppning - och lille Pap: vänd åt väggen - Ebbe lång och snäll
- allvarligt verksam - liksom skjutande åt sidan det intryck
han ingaf och kände, samt med ett inom sig tydligt verkande: "Fais
ce que dois, et ce vienne que pourra" - Och hon lyckades! Snart
kom julen - Nyårsafton bröllopet - då enda gästerna voro gamle
Kapten Olbers -(han som gaf Mam: *frihet*) Baron St Cyr -
nyss blifven enkling efter Sophies bästa vän Caroline Gripenstedt

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:47.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

47

Isak Knorring - och någon eller några Herrar jag ej minnes. -

En större del af vintern voro Knorringens qvar på Hågarbet -
men som Pap: visserl: var återställd dock icke som förr - kändes
lifvet liksom under en slags tyngd - hvartill bidrog att Sophie
snart skulle bryta sin länk i familjekedjan och - det som då kos-
tade på mig mer, Augusta med henne; nu blef mycket slut - hvaraf
man ock kände mer saknad af än man' förut förstått värdet af -
och om det var "der erste Kummer" - blef det ej "der letzte" -
Men vår kom ock nu en gång - och med den att Mamma, för Pappas
affairer - som han nu ej så som förr kunde sköta sjelf, skulle
resa till Stockholm - Christine med henne - helsa på Knorringens
på Friggesby - och vi Wendela och jag få följa med Pap: till
Löfås - der vår enda uppsigt var gamla Svenborg och den gode
käre Pappa. W: var då 16 år - jag 17 - och nu blefvo vi oskilj-
aktiga - hon - nästan alltid den starkaste - modigaste - jag i
andra afseenden litet, i anseende till mitt "högre äldre" - litet
kraftigare. - Nu var Löfås i vårskrud, våra år och lynnen det-
samma - särdeles som den gode Pappa återvunnit mycket af sitt
vanliga älskvärda utom talförmågan fullkomligt d.v.s.ett slags

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:48.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

48

litet tvång deröfver - som följd af slagattaquen, aldrig för-
svann. Pap: började längta efter ett litet Wiraparti - ^{emellan} ~~medan~~
det han reste ut på sina egor - och vi läste för honom - jag
lade patience för honom - fick då den lilla ovanan (jemte ett
kort minne!) som jag ibland haft glädje af - som ofta ensam - och
som jag dock försökt hålla inom (tids förstörande)gränser. -
I vårt grannskap upphöll sig en ung vice Häradshöfding, som
skötte Lagman Flacks domsaga - således den unge Häradshöfding
Knoch? med ett visst anseende, och man tyckte, en framtidsman -
som ofta nog kom till Pappa både som sällskap och biträde i af-
fairer - var mycket ljus både till hår - ögon - leende och slog
litet "haneben" för oss på samma han krumbugtade för Pap: och
särdeles för Mam: som nu skötte affairerna med energi - bref och
resor. Nu var det snart pingst - sent detta år - så att den
vackraste vår bjöd på lifvets skönaste ^{vackraste} välkommen: Syrener - nar-
cisser m.m. Ach jag känner ännu doften deraf - fast den hunnit
blandas med lifvets erfarenheter - och dess alla dunster under
70 olika vårar!! Nu hade vi 1820.- Några dagar före Pingst skref
jag på Pappas diktering och i hans namn ungefär följande: Min

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:49.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

49

gunstige Häradshöfding. Tag sig nu frihet från alla sina ²Kätt-
 visans värf och tag någon trefflig välmenande kamrat med sig
 för att tillbringa pingsten hos mig i största tysthet - och så
 vi kunde ~~få~~ roa oss med en och annan Wira - hvartill mina 2ne
 hemmavarande döttrar ej duga - ehuru de snällt försöka m.m." -
 Detta bref togs emot, jag vet ej med ²vad slags känslor endast
 att den unge Häradshöfdingen hörsammade bjudningen först med
 svar och sedan att enligt P:s önskan bedt Doctor Schoug - så-
 som ~~+~~ särdeles hygglig följa med; - jemte flera små krumelurer -
 mer och mindre sanna då först en framtid förklarat att han
 (min Ebbe) just då följde på "persuasion" -ty Ebbe mindes Löfås
 med en kyelig Novemberkänsla - K^{noch} såg det mer i rött - och
 när 2ne personer tvistar om någonting som för den ene ses i
 rött, den andre i grått-blir under meningars utbytande det först
^{hållande} "couleur de Rose"- det andra svart - och om deras olika
 sanningar här ej voro så uttalade, slutades det hela med att
 Ebbe blef helst i staden sedan han sagt orden - Nej - jag vill
 icke resa - föresatte mig nästan detta - men - leende. K^{noch} ?
 gick men kom andra dagen med vagn och hästar samt de orden:

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:50.

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

50

"Du måste ty jag har lofvat oss" - Ebbe gick - tog på sitt bord Tegnērs Nattvardsbarn just utkommen - reste - men - när de kommo på den långa Dalbyobön, som skiljer Westergötland från Dalsland - tog han i tömmarna, stannade hästarna sade: "jag nästan bryter en föresats och vill det ej" - men *Knock*? gaf hästarna en släng och dessa ilade åstad, ej stannande förrän på det gamla Lövås med sitt inneboende af pröfvad vacker ålderdom i Pappas älskvärda personlighet, i *verfaren* ännu föga utvecklad ungdom, personifierade i de 2ne *gustaf* Zerkowarna, som alla tre mottogo de 2ne stridande hjeltarna med ett lantlifs hela välkommen. Nu när hela menskligheten flyttar sig och går i en jemn kretsgång-vare sig men ångkraft hjul och alla den närvarande tidens vehiklar - kan man ej göra sig begrepp om hvilket stort värde ett vänligt besök på landet innebar - och hvilket hjärtligt välkommen det väckte. Vi tänkte väl ej så reflekterande den tiden, men, med en viss trefnad när hälftstore Fredrik (betjentpojken) knackade på dörren med ett: "Hofmarchalken sitter redan vid brännvinsbordet och ber Fröknarna komma - och Herrarna äro komna"; vi skyndade in rätt glada i hemmaväfda röd och hvita klädningar -

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:57.**

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Törnrosperlor ur trädgården - *nya småkärl* - och bäst af
allt glada sinnen. - - Den gamla salen med sin do soffa, deri
legat en gammal guitarr som af en ung lång gestalt fingrades -
och Pappa vid sitt bord, sittande - hvaromkring *Krock krumsilurade*
går aldrig ur mitt minne, så prosaiskt enkelt det hela syn-
tes - men den gnista som af den Store Ende Guden tändes i ett -
ännu nästan barnahjerta slocknade aldrig mer, om äfven utbytt
mot eller jords^{adt}ett i den tysta grafven och förvandlat till -
ett aldrig slocknad^{adt}t minne! som, vill Gud - en gång jemte många
andra Kära Kära minnen af Kära ^{ande}älskade Vänner - förnyas till
återseende! och ej mer försvinner!!

Middagen var munter och trefflig, och när den var slut sade
Pap: muntert och vänligt: "Nu ha vi litet treffligare än ^{sid}st
Doctorn var så snäll kom hit - hvilket jag aldrig kan eller
skall glömma - med stor tacksamhet! - Nu ska mina flickor visa
vår gamla trädgård som iklädt sig sin bästa skrud". Denna be-
gränsade 2ne sidor af byggningen - som hade flera fönster ditåt -
och dit tågade vi nu under Pappas middagssömn, hamnade vid ett
gammalt åttkantigt lusthus /Se Not No 10/ med bräckliga trappor

*gjorts av
tornrosblad*

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:52.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

52

men i sin antiquitet märkvärdigt - der - sedan vi placerat oss med stora distancer, tog Ebbe upp Tegnér's "Nattvardsbarn" som börjas med: "Pingst, hänryckningens dag var inne" - han *talte* ej - men han blickade upp och läste - detta glömmar jag ej. - Sedan gingo vi ned - stannade på gården - kastade ring - och boll - som så mycket bruktes då, men det arrangerades alltid så - som af osynlig hand - att Wendela och S. ~~alltid~~ talades vid - stodo mot eller med hvarandra - *Knoch* och jag, detta så tydligt och föreföll mig naturligt då de förenfömda voro litet bekanta förut - W: så älskligt söt och behaglig - vacker och jag van att se K:s *hermelin* omkring och nära mig - men, det vi ej visste förr än sedan i tidens längd var - att när Herrarna rallade, en "malgré" den andre "*bonq'è*", upprallades äfven en conversation dem emellan, innehållande ett: hvarför? - och ett derför som svar. - S: talade om att han som en ej behaglig pligt rest ut midt i Novembernatten till ett ställe och familj - hvarom han aldrig haft aning - kom dit - på sätt och vis en välsignelse - då skälet eller sjukdomen var högst allvarlig - då deremot af samma skäl - det var en felslagen förhoppning att se en ung

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9399:53.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

okänd läkare i stället för den efterlängttade pröfvade gamle -
 att allt detta å båda sidor gaf en förstämning tillika med yttre
 motigheter som tiden sedan förklarade - emedlertid - var intryck-
~~et häraf ännu ej helt utplånadt - utan när Knoch sade: "Först~~
~~kan du alla de 5 unga dotterarna på Lofsigården? svarades:~~
^{inner} fanns der ej mer än 4-hvaraf en är gift nu - var då ej mycket
 synlig - och de andra säkert mycket angenäma - särdeles Fröken
 Christine - litet sjuklig och den lilla yngsta som jag sett
 förut vid ett tillfälle då hon kom in till W:borg för ondt i en
 finger - och Sandmark åter borta." -Ja - sade K: nu fins det
 ännu en, då för tillfället borta - och efter du ej känner henne -
 kan du ju sysselsätta dig med den lilla yngsta - så kan jag få
 tala med henne!" - Ja- det lofvades utan svårighet och hölls så
 strikte - att oaktadt vi alltid voro tillsammans vid, från wira-
^{ordet} bordet lediga stunder - hade vi aldrig talats vid på dessa först-
 nämnda stunder. - -

De reste - som vi tyckte rätt glada och nöjda - men - det vi
 ej kunde ana, var - att - ehuru 2 $\frac{1}{2}$ långa mil - den tiden be-
 svärliga särdeles för dem som ej hade vagnar sjelfva - kommo de
 snart åter - aldeles opersuaderade - - och då blef den stackars

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9399:54.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

54

5. ank eller Ellingeungen tilltalad - sedan - på förra hem-
 resan blifvit sagdt: "Nu har jag hållit mitt löfte ordagrant,
 men det säger jag Dig - nu är det löst - nästa gång blir det ej
 så mer. Och så blef det ej. - De kommo åter en treflig dag -
 då vi med Pap: och dem besågo Gestad kyrka - promenerade i den
 vackra ekängen - skrefvo namn i eken och sågo stenläggningen än-
 nu qvar af grunden till det gamla slottet som fordom varit och
 hvarom vittnade gamla 100åriga ekar som vuxit upp och lefvat
 inom förutnämnda stenläggning såsom ruin. En gammal Baron Rib-
 bing hade byggt eller lagt gärdesgårdar af ruinstenarna - som
 då voro högre. Vandalism! Så gingo dagar - så gingo år - vi så-
 go alla hvarandra - då och då - intet vidare, med flera andra
 skiften och tider emellan. /Not 12/

I flera år under det att Wallenberg läste på "Graden" kom
 han hvarje sommar till Löfås en längre tid; Första sommaren -
 slem ett prestämne och i alla riktningar en af de bästa men-
 niskor vi kände, beredde han Wendela och mig till Nattvarden.
 Han visade oss det onda som synd - det goda som dygd - med ett
 ord: Vägen, sanningen och lifvet; jag tror vi voro teml: snälla,

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9399:55.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

55

men det religiösa varma sinnet som min Ebbe väckte, och som jag genom honom eftersträfvade - fast jag var långtifrån att finna som han (Ebbe), var det ej. - emedlertid var han Wallenberg nyttig för oss alla, musikalisk, älsklig - komponerade en Fantaisie till mig som jag med förtjusning spelade på det gamla claveret och som väckte bifall så stort att Amelie Piper född v. *Quante* begärde den sedan hon varit gift många år - fick den afskrifven men sjelfva originalet tillika med flera dyrbara noter: "bataille de Fleurs" kom i ett stort paket bort vid en flyttning. - En gång kom W: och hade lärt sig Engelska sjelf - för att undervisa mig som så mycket önskat detta, och vi läste - men pronociationen hämtad ur sjelfva grammatiken - då för engelsk sådan ej finnes riktigareglär, blef horrible, en slags sjelfskapad "Volapyk" - som ingen förstod mer än vi sjelfva och hvaråt Jenny Gradman? skrattade godt, bort i tidernas längd. Efter några år blef han Lektor i Linköping, skref, men kom ej mer. /Se Not No 11/.

Den närmaste tiden härefter voro Wendela och jag på ett par baler i Wenersborg för Carl Johan - när han uppehöll sig der på

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:56.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

56

sina resor till Norige Landshöfding Flach - gift med den vackra Ebba Aminoff, den vackraste jag någonsin sett, med det sötaste, något sydländskt ansigte - den aldra vackraste figur - dertill ett sätt att gå och föra sig - hvartill jag ej sett maken någonsin. När hon - förd af den gamla sydländske hjälten som bar sin historia i blick - utseende väsende - kommo in i balsalen der societeten bildade haie å hvar sin sida - var bland det vackras - te och högtidligaste i menniskoskepnad man nästan kunde se. - Excellensen Brahe och en ståtlig suite hade han med sig, allt var beräknadt på effect, men en slags sanning i det hela. Det påstods med sanning att Kungen var kär i Ebba - men hon "en tout bien et tout honneur" - hade ej en skynt af moln öfver sitt anseende utan bra - charmant i alla afseenden. Balerna voro utmärkt roliga för oss. Pap: inne för att uppvakta Kungen och vi anförda af honom - en gång med Grefvinnan Quanten - en gång med gamla Tante Henriette von Döbeln - född Tersmeden - vår Faster - gift med Major v. D: sedan han var Enkeman efter vår rigtiga Faster - (portaittet med hatten - och mor till Wilhem v. D: som blef skjuten vid Leipzig - hvars monument ^{är} vilat i Carlbergs

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:57.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

57

parken; hon var äfven mor till Conrad, litet à la Don Quichotte -
 Fru v. Koch och Fru Wirgin på Gammêlstorp - som skänkt mig alla
 Zelfowska portaitterna). - W: och jag dansade så mycket som möj-
 ligt med ortens och den Kungliga suitens Herrarn (Kungen dansade
 aldrig) deribland en Norsk Kapten Mansbach - mycket hygglig. Vi
 voro dock så enkelt klädda som möjligt; en gång i linongskläd:
 kallad *mollnåttelduks*, såsom icke styft garnerad med buxboms
 bouqueter - en annan gång i hvita *trådflors* kläd: med stora
 volanger - som jag broderat med tambur och lappsöm - hvilket
 slags söm var mycket effectfull och gick mycket fort, - frag-
 menter häraf finnas än i gammal lapplåda. Vi hade mycket roligt -
 och dagen derpå hade Kungen ännu litet reda på oss - (då vi voro
 bland få landtboar - och upprigtigt taladt Wendela som haft
 nervfeber - hade nu "cheveux à l'enfant" - var mycket vacker)
 och hade nämnt de båda "les jeunes Demoiselles aux yeux bleues
 et aux yeux bruns". Som sagt vi hade mycket roligt - och när vi
 dagen derpå kommo hem satt Wallelberg med hufvudet och luggen
 slängda tillsammans med hela figuren - ryggen mot stolstyret -
 och fantaisien framför sig vid det gamla claveret; jag kände som

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:58.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

178

en stöt i hjertat att vi bara roat oss, han bara haft ledsamt hemma - ensam - alla rest ifrån honom, Mam: och Christina^e voro i Stockholm.

Återkommande till balen förstår jag ej, ännu i dag att min Cavalier förde mig till första platsen i Anglaisen, som började alla baler då för tiden, liksom nu Promenade anglaise - ^{der} då stod damerna å ena, Herrarna å andra sidan - och sedan första paret börjat med en tour dansade dessa ned med ett svängande om med hvart ^{enda} par, och de andra likaledes efter, tills man kom ned till dörren; min cavalier, en äldre Ryttmästare Silfversvan, gränne till Löfås - på en egendom E^{Karbohl} förvandlat till fideicomiss, han förde upp mig, och jag - som vanligt med ingen tanke på hvem som satt bakom - då han, Silfversvan, i full galla - Adelsuniform med hvita knöbyxor, silkestrumpor och skor - gick över till mig - och sade sakta, men fort: "man vänder ej ryggen till Kungen" - jag vände mig genast mötte Bernadots skarpa blick, men leende mine - i conversation med Grefvinnan Quanten (vår ^{Chaperon}) de förstodo hela scenen och jag med - men aldrig hvarför han lät oss börja -(Silfversvan) då der funnos många

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR **M. 9399:59.**

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

59

fruar - dock ej Ebba - som, ehuru ung - dock som Landshöfdingska icke dansade - när ej Majestätet gjorde det; deri olika sina descender i flera led.

Så passerade ett par år med varelse om vintern på *Högårdet* ~~sommaren~~ på Löfås - då vi hjälpte till i all hushålls- väf- och annan verksamhet i hemmet; vi tre hemmavarande - Augusta alltid hos Knorringens. Gamla Svenborg med sin "Kom-Dahlin" - flyttade (från *Ekarbohl* - som blef såldt till Ryttmästare Silfversvan) till egen gård; en annan gammal Fru blef hushållerska, med ej mindre att göra men mindre förtroende, hvarför vi skötte mer och mer i hushållet; på *Högårdet*, residerade Johanna, på Löfås hade vi nu mjölk- och ostkammare om hand - äfven brännvinsmagasin - då der var stort bränneri - obehaglig rörelse - ehuru det sköttes så att man såg eller hörde aldrig om någon slags supning i huset. År 1822 - börjades talas om ett stort öfningsläger som skulle bli på Dalsland vid Ödskölds moar - dit Kungen, många regementen skulle komma, derjente blifva en stor bal m.m. - derintill befann sig en egendom *Wettungen* tillhörig Brukspatron *Wern* på Baldersnäs, nuvarande Presidentens Far; - detta ställe

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:60.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

var byggt som ett vanligt Officers boställe och uppläts för så många af ortens förnämsta damer som möjligt: dessa voro Landshöfdingskan Ebba Flach med sin Svägerska Majorskan F: på Berg - Grefvinnan v. Quanten, (som lofvat vara Fru för oss tre C: W: och mig), - dertill kommo Grefvinnan Bonde född Bonde - Friherrinnan Ribbing - syster till Majorskan Flach - födda v. Quanten. Grefvinnan Lagerborg född *Rosen* - Fru *Rehstjerna* född Liljehöök och Biskopinnan Wingård - Fru Wirgin född Bonde. Häribland rigtiga skönheter som: Ebba - Friherrinnan R. litet äldre - Grefvinnan Lagerberg - Fru Wirgin, - Christine och Wendela bra vackra alla glada och hyggliga; - Biskopinnan W: litet utböling såsom besynnerlig ehuru ännu ej galen som hon blef sedan. Alla dessa fruar boende parvis i de 4 nedra rummen, vi tre i salen. Härifrån åkte man ut, sågo först på excersisen - sedan till den stora balen, arrangerad i ett enormt tält - + derinom Kungen varit för att bese det på förmid: under det detta arrangerades för afton - då han sade *midt* i sin Fransyska, till ett par gummor: "Sopa strä!" /citerades sedan öfverallt/ - Balen var naturl: för alla som fingo dansa så mycket de ville - deribland vi, mycket rölig men

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9399:61.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

61

liksom i en myrstack; en vals fick jag dansa med den remarquabelt fule Löjtnant Ehrenstråle, vindögd m.m. men rolig - kallades "Ögonstråle" (öknamn) och hvilken nu bokstafligen tappade skorna icke så att de foro fram ensamma men så att valsen gick horribelt, jag återsåg den hyggliche Kapten Mansbach som jag dansat med i W:borg m.fl. Detta var den största bal - och brilliantaste som jag varit med om, men ej så rolig som en liten brunsbal vid Rostock på Dalsland när jag var 14 år och första gången så kalladt stor, se Not. 13. - Återkommande till Ödskölds moar, sedan jag i Not. 13 beskrifvit min första bal - och

- äro vi nu der - kommo hem till *Wettungen* der vi 12 damer lade oss säkert med olika tankar och minnen ifrån den förnämsta (Ebba Flach) som inom sig ^{helt} ~~lärt~~ sig, förmodl:, glad att ha hållit landets förnämste - en af tidens Stormän på lagom distance, med ett ord "comme il faut" i ordens fulla bemärkelse - och till, näst den yngsta, stackars lilla jag, som tänkte på min vindögde - skotappande Löjtnant - i intet fall "comme il faut" hvarken till person eller händelse - utan "faslig som få". Emedlertid när vi nu alla beredde oss att hvila och somna - men in-

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:62.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

62

nan detta hunnit till sin culminationspunkt, sade Ebba: " vi alla damer med männer, - de som ha några - äro i morgon bjudna, eller så som det den tiden hette på hofspråk befalda att i morgon äta middag hos Hans Majestät i Stora Tältet, dit ej komma flera damer än Generalskan *Wtfa* med sin sons fästmö jemte oss / de 12 damerna på *Wettungen* /- Alla, som ej voro beredda på denna Annandag hade ungefärl: samma toiletter som på balen - hvarom nu talades i 12 manna rådsconselj - och vi skiljdes! - När de onda andarn^e ville draga oss hit och dit med mer och mindre mörka - brokiga minnen och tankar - stodo de goda Englarna - vill Gud! oss närmast gjöto frid i mer och mindre vilseförda hjertan, beskyddade oss alla!! Dagen derpå klädde man sig " tant bien que mal" i samma eller nya toiletter - packades in i flera stora vagnar och foro af till stora paviljongen eller tältet - motto- gos af hvar och en - af en Hofherre - Gref Erik Lewenhaupt - syssling till *mi* - *fr* af med mig från vagnen då jag vid första inträdet i ett slags förtält tappade en liten bladkam som togs genast upp af min cavaljer - kammen sattes genast på sin plats - litet à part - och jag bredvid min cavaljer snedt emot högsätet

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:63.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

63

der - nästan det vackraste jag sett i lefvande menniskogestalt -
 mötte mitt öga förverkligadt i den tjusande vackra Ebba - klädd
 i en slags half mössa, kallad Franchon som bildade en charmante
 coëffure med stora gula törnrosor eller eglantiner emellan spets-
 sar - bort här i nacken, dertill en vacker gredlin sidenshawl och
 en charmant gul bajadere en slags lång smal halsprydnad - allt
 detta till hennes mörka ögon - sydländska ansigte - och dock med
 de vackraste färger - kanske med tillsatt litet rött (som den ti-
 den brukades - (icke als af oss ungdom, som har färg ändå) och
 detta bredvid den svarthårige imponerande hjelten - fostrad bland
 starkare elementer, än hvaraf han nu var omringad; jag satt så
 att jag mötte ofta hans blick som hade förmåga att skåda djupt -
 tala mycket. Efter mid: fördes man in i en salong mindre ar-
 rangerad bredvid den stora då hvar och en sågo omkring sig mer
 än talade - dock nästan alltid - eller mestadels någon, som tala-
 de vid en - besvarades mer och mindre dumt eller qvickt. -

Rätt som det är förspörjes - jag minns ej hur att alla Damer
 komma fara tillbaka till *Wettungen* dit Kungen med större suite
 kommer efter - Vi gingo eller fördes - rättare sagdt, ut - pla-

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:64.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

64

cerades så godt som möjligt i olika equipager - men befans att en Dame ännu ej fått plats - då vi - Christ: och jag - fått sådan med Grefvinnan Quanten, derifrån vi sågo vår lilla vackra Wendela på en slags kanon framför tältet med Hans Majestät på ena sidan som höll henne i handen och Gref Brahe i andra; nog sågo vi dessa tala men hvad hon svarade har ej förvarats till efterverlden och skedde med så svag öfverläggning eller tanke att ej en gång minnet förvaradt det; men vi fyra sittande i vagnen (Friherrin: Ribbing den 4de) kände i luften medlidande och embarras för och med henne tills vi sågo henne svingas upp i en vagn med en äldre Baron Ribbing - hvarpå väntats - dock ej mer än minuter./ W:s första debut med C:John var då hon tappade sin sko på Carlberg - fick gå in och taga den bland alla Herrarna/ I vagnen talade vi om detta och ändå mer om hur allt ren-gjordts på Wettungen som vi lemnat i den författning som olika rum der 12 damer gjordt sin toilette, lemnat utan tanke på annat återseende än ens eget - nu ordnat ^d/eller rättare sammänfört i naturl: allt annat än ordning/att taga emot en hel Kunglighet! Vi stego ut, mottagna af cavaljerer - som förde in oss i tomma

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9399:65

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

ordnade rum - men dock en stund före hela hofvet. - Nu sågo vi Ebba m.fl. - komma i de första vagnarna gå omkring med doftande Eau de Cologne flaskor - af hvars innehåll allt döptes. Nu placerades alla damerna så bra som möjligt i ett förmak med en soffa på ena väggen der, bredvid Kungen - sutto Ebba och Grefvinnan ^{Bonde} ~~Brake~~ å hvar sin sida - de andra damerna på stolar omkring - jag fick min plats på en sådan - framflyttad vid dörren till salen der alla möjliga Herrar voro samlade - likaså i rummet bredvid förmaket - hvarför - när Kungen vände sig till sistnämnda dörr med ett: "Mais entrez Messieurs; - faites la conversation aux Dames" några genast kommo in - men ej många då de ej kunde "faire la conversation" med ryggen ^{ans} mot Kungen - emedlertid hade jag händelsevis - såsom bland de yngsta fått en plats vid den förut omtalade dörren der Carl Gyllenham (jag mins ej hvad han då varblef sedan Landshöfding och General tull Directör) gammal bekant med mina föräldrar - och mycket vänlig samt liksom äldre, protegerande vän till syster Sophie då hon som helt ung var i Stockholm) nu med ett par steg svängde sig framför mig - med Kung och damer å sidan - hvarför han började en lifflig conver-

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9399:66.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

66

sation om de mina Sophie i synnerhet - hvarmed han mycket fann likhet hos mig - och slutade ej förrän vi fördes ut i salen der det var dukadt för 12 Damer utom H.M. - men som han aldrig ville äta 13, blef återigen den stackars yngsta, Wendela udda - hvarför hon sedan liten embarras bemärkts - stod ensam - då ett qvickhufvud hittade på att låta duka äfven för Biskop Wingård vid ett hörn - hvarigenom W: fick plats - och antalet 14. Jag satt bredvid Majorskan Erik Flach, (mor till Sixten) vid hörnet sutto vi båda - snedt emot H.M. hvarför han kunde se oss mycket väl - men det gjorde ju intet till; vi blefvo serverade med ett fat kycklingar^{Drömmar} som jag kände igen och sade sakta: "Jane, här äro samma ben som förut" hvarvid hon kom så i skratt, som hon försökte hejda, då H.M. tvärs öfver bordet sade: " mais continuez Madame Erik" - som han kallade henne till skiljnad på Madame Charles (Ebba) men till mig sade han intet - emellertid var detta liksom en liten variation i dentteml: stela soupén - concentrerad inom ett 14 personers bord (fyrkantigt) med sådana blandade stor och småheter. Han bad icke mig "continuer" - och denna soupén^{en} liksom andra fick ett slut och lemnade för mig ej flera

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:67.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

67

spår än de här upptecknade. . Ebba och vi råkades någon gång -
alltid med ömsesidig glädje, *intet vidare*. Samma sommar reste
vi till Friggesby - der nu blifvit en liten tredje innevånare,
der var trefligt - förut om våren hade Pap: och Wendela varit
i W:borg - rådfrågat Doctor Schoug - som ^{en dag} var blifven Pappas läka-
re, jag var ensam hemma då jag blef bjuden till Prostgården Bol -
stad, dit jag promenerade med vår - så kalladt "innepiga" (nu
jungfru) der var mycket muntert bland en mängd ungdom - man
gungade i carusell - sprang enkeleken m.m. bjudningen var egentl:
för samma Kungligsecter^e Wahlström - nu Cantzleråd - litteratör
och mycket hygglig som förut under krigstiden varit hos Excellen-
sen Essen - när denne med många såsom Krigsbefäl varit förlagda
i W:borg och med flera af dessa bjudna till Högårdst^e - varit
mycket artig mot Sophie - skrifvit ett litet poem, som kom ut
i en kalender - och som ännu lefver i mina gömmor - mycket char-
mant - bra skrifvet der han uppräknar oss vid namn alla mitt
lilla sist - och som mor till alla dessa jag mins ej hvad
mythologiskt namn ger oss - nämner han Mamma - Nu - ehuru
närmare 50 år slog han ned, släkting till Wigelius som en stor

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:68.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

68

storhet - mycket god vän till Pappa sedan kriget - utmärkte mig med särdeles intressant conversation, som jag tyckte i alla afseenden mycket angenäm - svarade och gjorde mitt bästa - och - när jag med min duenna gick hem om afton och all ungdomen följde mig till grinden der prostgårds egor mötte löfås sådana - och jag sade farväl till alla de medföljande - sade Cantzllirådet: Iilla Fröken skall ej gå ensam - jag följer med och så med en bock till alla de andra och han gick "med hela vägen" - hvarunder talades diverse; - han frågade om vår Lancasterskola (i *lusthuset* förut *vard*) talte om Sophie som han sett när jag var barn; - jag talte om ett gammalt par hvars stuga vi gingo förbi - (Gubben och gumman Hallon) och der vi ofta hville oss, åto filbunke i de trefligaste hvita *träd* mjölkbunkar hos de gamla - som hade allt så ordentligt - och som vi kallade Filemon och Baucis - m.m. Allt tycktes mig särdeles intressant, men icke als i vanlig artighetsväg - kurtis - utan jag var en liten flicka som såg upp till eller egentl: hörde på hans visdomsord som ett orakel. Pap: och W: kommo hem - och andra dagen ville Pap: bjuda Cantzllirådet som ock kom; han talade om magne-

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:69.**

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

69

tism hvarom då varnades - försökte magnetisera oss - eller jag tror blott mig - men jag somnade ej - kände mig bara otrefligt berörd och frysande - emedlertid skiljdes vi - och någon tid derpå reste vi till Friggesby som jag förut nämnt, men ej i rätt ordning. - Der passerades en liten ^{er}triflig sommartid; - alla de andra reste hem och jag fick stadna - hos systrarna - då jag åter fick liksom åter en glad tid med min kära Augusta - som nu kallades Göth - (Moster Göth sedan) och god var hon; jag bodde i Ebbas barnkammare ett stort treffligt rum - det var der jag läste die Wahlverwandtschaften - Nej - det var der Zauberring af *la Motte Fouquet*. Augusta och jag - fast vi nu ej hade våra dockor som förr i samma ask - icke skrefvo till hvarandra och lade i citterefodralet - voro vi vänner som förr - njöto af och med hvarandra; jag mins så väl att jag sade till henne en afton: "Tror du man skulle kunna känna sig lycklig med en gammal man - till hvilken man såg upp i allt som till en Far? - nämnde der- vid Gubben Wahlström utan en enda tanke att detta kunde bli möj- lighet utan blott reflekterande; jag skulle tro hon svarade nå- got som: "Blott intet eller ingen kom emellan" - och jag kan

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399: 70.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

aldrig minnas jag tänkte derpå mer - men - men nog mindes jag en
pingst - som jag ej tordes - ansåg förbjudet att tänka på i annan
form än som solskensminne utan tänkbar följd: Pappa och Mamma
den tidens gamla aristocrater! Efter någon tid reste Knorrings^{en}
till Löfås och jag med dem. Hemkommen väl, och första afton
gången - (jag skulle tro så der i början af October) - sade Chris-
tine till mig: kom in till mig i afton skall jag tala om något;
Wendela och jag bodde annars tillsammans i ett gafvelrum - hon
ensam i ett annat på andra sidan. Vi slogo oss ned vid fönstret
åt trädgården - den gamla vackra, der jag inom mig ofta offrat
till den store käre gode Guden - af det lilla bästa Han kunnat
väcka i det stackars oerfarna hjertat! Der sutto vi nu båda och
jag liksom kände i luften en röst som sade: den lilla tråd som
nu väckes inom Dig - skall utveckla sig till större - och större -
ja stor! betydenhet - men allt detta outredt: Så började Chris-
tine: " Föräldrarna ha fått ett mycket sägande, i hög grad väl-
taligt och vackert tänkt bref från Canzlirådet Wahlström, som
helt simpelt friar till Dig - gör reda för alla sina förhållanden-
men säger derjente att om Föräldrarna, som han antager som troligt

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:71.**

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

71

ha något skäl att ej vilja mottaga eller besvara hans önskan - denna aldrig må meddelas mig - utan endast af dessa besvaras; derjemte talar han om att han varit gift förut - för flera år tillbaka med Mamsell Norström och hade en liten 6 à 8 årig dotter m.m." Som han var bekant med och för P: och M: och hans anseende och ställning i allo respectable - ehuru han trol: var närmare 50 än 40 år - ungefärl: midt emellan - och de hört mig nämna honom som oyanligt hygglig - tyckte de sig ej böra svara "tent court" Nej utan att ha meddelat sig till mig - ^{hvarfr. G: fick uppgiften att säga det hela på eng-} ~~förut~~ ^{da} hon tilllade: (hon hade sett honom som helt ung under 1813-14 års krig - ej varit hemma när han var på Löfås m.m.om sommaren) "Du säger han var så hygglig, men icke kan Du tycka om honom" Nej, det gör jag visst icke - men hvad tjänar det till, om så vore händelsen med någon - stode derjemte ett bleklagdt Nej - högre talande än både hjerta och lycka, men jag medger att hans conversation intresserade mig mycket ^{fr} kanske smickrades af hans utmärkelse från den andra ungdomen och att jag såg upp till honom - såsom mer än våra vanliga ungdomar - och när man ej kan - ej får välja efter sitt hjerta - kanske kan lyckan finnas i att se sig

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9399:72.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

72

af en makt - nästan faderlig, och till hvilken man ser upp i allt; i alla händelser äro vi ju nästan personligt obekanta med undantag af ett par dagars sammanvaro - och när jag var barn, mins jag honom bara som lång och mörk; naturl: skulle vi lära känna hvarandra; jag hade ej då lärt mig som sedan i den prägtiga goda romanen "Sir Charles Grandison" af Richardson: "Qu'il ne faut jamais tenir un homme en suspens; "Oui ou Non" - Jag förstod ej att: icke svara Nej genast - innebär ett ja - en tvekan svår att återtaga - emedlertid fick han ej detta Nej - utan tillåtelse att vända sig direkte till mig sjelf, "och så skref han" - men bref långa innehållsrika charmant - deri han utvecklade sin starkaste sida - och - de lefva ännu samt hade sina ^{både} goda och mindre glada följder - ty de sade hela hösten igenom att han skulle komma sjelf om Nyår - hvårtill han blef bjuden af föräldrarna - d.v.s. till Löfås under det han med detsamma ville hälsa på Bolstad, såsom slägt med Prosten Wigelius, (P: Ödmans Svärfar.). Dessa bref blefvo ljusa lefvande förposter till ett sorgligare drama - illusioner som upplöste sig till oförstådd eller oförutsedd verklighet. Alla Wahlströms förhållanden voro

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:73.**

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

73

för familjen talande - han var hygglig - han var i en mycket god ställning ansedd - förmögen - med ett ord allt sett som i en ljus panorama - äfven i verkligheten bra - men ett felades den personliga bekantskapen sedd genom de vackraste tankars - brefs framställning - och hämtade ur ett fullt verkligt inre - men sedan sedt mottaget i personlighet Ach hur annorlunda! - Till julen blefvo samlade alla barnen - Knorrings^c med sin lilla flicka - 3 andra yngre Knorringar - slägt till oss - det hela ungdomligt, muntert och glädt - utom jag som - ju mer vi nalkades Nyår - blef mera *pensive* - distraite - hade gerna sett detta aflägsnas än närmas - alla tego med hvad dock alla visste - tils nyårsafton stadsnade hyrvagn eller släde från staden - och ur steg - samt in-kom "Canzlirådet" med krusigt hår (enligt modet) stora eleganta passande manér - alla hörde - alla sågo på honom utom en som hvarken såg eller hörde mer än skiljnaden emellan det ungdomglädtiga pratet små lekandet spelandet m.m. Nu fick allt en högtidlig pregel - gammalt prat med föräldr: - Sophie, Knorringen, med ett ord - alla funnos men tysta i hörnen - jag var ute skötte - hade, så kalladt "veckan" - som gick illa -

66

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:74**

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

74

glömdes såg Mam: ruska på hufvudet - Ach så ledsamt - gret om
natten uppe hos Christine som var så snäll mot mig; - jag tyckte
mig bunden "för lifvet" då jag tillåtit honom komma m.m. Nu var
allt annat vackert poetiskt i bref och böcker glömdt och bara
den stora meteoren - en mörk kropp nedfallen öfver det hela och
jag skulden till allt! Vi - d.v.s. " de lyckliga två " - taltes
aldrig vid - förr än andra - d.v.s. Nyårsdagen stannade jag (som
vecka) kvar i salen - alla de andra i förmaket - då, som Lenalisa
skref: "Den vise Parson" kom ut - träffade mig vid den utbrunna
kackelugnen - Löfström gamle betjenten - kallad Presidenten
sprang eller gick med stora steg och "*sentinels eyes*" -
jag sväljde tårar, svarade dumheter - han sade vackra ord med -
förmodar jag - blandade tankar - tills vi hörde alla taga "God-
natt" - och den första, den andra dagen slut. Jag sof eller rät-
tare gret mig i sömn hos Christine som tröstade mig - och var
den snällaste mot den stackars Wal: - Jag försökte sedan att ej
gå undan honom, men allt misslyckades /Se Noten No. 14/ oaktadt
han var lika snäll - äfven Mam: och Sophie alla tyckte det hela
misslyckadt. En dag kom Häradshöfding K *neal* med manér och krum -

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR **M. 9399:75.**

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

W

melurer - allt allt misslyckadt - utom W: sjelf som med verlds-
 vana och "bon sens" i alla riktningar skref emellanåt de små
 vackraste sonetter - som ännu lefva - Nu började vi tala med
 hvarandra så småningom - jag sade honom upprigtigt allting - bad
 honom ej vara ond på mig - som handlat så oerfaret - d.vill s.
 tillåtit honom resa ned - den långa färden - då han slutl: bad
 mig icke neka honom att om vintern komma upp med Mamma (som äm-
 nade sig dit) till Stockholm - samma löfte tog han af Mamma -
 En afton under denna svåra tid - kom äfven Doctor Schoug^h i djup
 sorgdrägt - hade varit nere i Calmarlän och begravt sin älskade
 Fader; han såg så bra ut - men så mörk i hågen - talade litet
 men väl - citerade - (bland de andras olika citater^{lön}) något han
 uppläst af Tegnér vid Trollhättan och Helvetesfallet "Vildt Trol-
 let från sitt toppfall röt, och Göthe störtade från hällen, då
 snillet Kom och sprängd stod hällen - med skeppen i sitt sköt.
 Se Noten 15. Bättre skrifven^t. Han såg så ledsen ut - men just
 derigenom intressant^{erade man}. Men Christine tog vara på honom så snällt-
 långt sedan fick jag veta att han hört det var en Stockholms
 Herre som var på Löfås och "friade" - han ville se till hvem -

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 9399:76.**

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

76

och när han fick veta det tyckte han ej "hon såg lycklig ut" -
hvarför han ej såg olycklig ut; och så gingo många dagar; - han,
Wahl:, var och blef främmande för det hela - dock icke mer med
mig - ej heller Christine - han sade mig så mycket snällt och
godt fast jag så upprigtigt sade jag kunde ej tycka om honom så
som han ville - och en afton sade jag att om han skulle finna
sig lycklig deraf - skulle jag aldrig gifta mig; då steg han
upp lifligt och sade: "Skulle jag vara en sådan egoist - Ach nej-
må min lilla Fröken H: bli så lycklig som jag unnar henne och
göra så lycklig som jag tänkt mig som möjlighet" Så frågade han
mig om jag aldrig sett eller tänkt mig någon som jag velat unna
detta; vi sutto vid det gamla claveret, - hvad jag mins det väl!
jag teg litet - tog några toner - så frågade han åter och tacka-
de om jag ville vara upprigtig som förut - då jag svarade: "Nog
har jag sett någon, som jag tycker hyggligast och bäst" - men!
"Hvad för ett men och har jag sett honom - icke är det väl någon
af alla dessa unga kusiner här?" Ach nej! - "Har jag sett honom?"
Ja! då gick han igenom alla dem han sett - slutl: sade han has-
tigt - liksom utropande: "Ach hvad jag är dum - det är den unge

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:77.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

78

mörke Doctorn - som såg mer än han talade, men mörk i hågen" -
 Så tego vi båda! - Några år derpå skref jag till honom - den förs-
 te - när vi voro förlofvade. Innan jag går från detta ämne skall
 jag som nämna något om Wal: framfarna lif - och om en gång
 ett återseende af hvarandra. No. 16 Mamma hade både skriftligen
 och muntligen lofvat W: att jag skulle få följa med henne till
 Stockholm denna vinter 1823. Härom påminde nu W: och bad mig ej
 rygga detta löfte - och ehuru jag inom mig var öfvertygad att
 det ej skulle tjena honom till något godt - särdeles som hela
 familjen - i synnerhet Mam: ej tycktes honom bevågen, men jag
 hade ej hjerta att säga - då hela detta- det arma hjertat, led
 af samvetsqual och oerfarenhet att låta honom komma - som jag
 nu tyckte bara för att plåga honom. Ach hvad mången tår jag här-
 öfver fälde och tyckte mig nästan vara skyldig att säga ja - i
 synnerhet när Mam: äfven tycktes mig orättvis - hvilket jag ald-
 rig rätt kunde förklara då hon förut ej sett saken ur den syn-
 punkten - men rätt var det nog att hon ej försökte att öfver-
 tala mig - kanske litet aimablare än det skedde. - Emedlertid
 W: reste - under vägen skref han de ^avenligaste tacksägelse bref

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:78.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

79

till Mam: och mig - hans bref voro hans "prestige" - alltid, och vi reste. - Mam: tillät Isak Knorring åka på kusksätet af den vagn en, så kallad berlinare - som Löfström körde; vi voro så der som hvardagskusiner - och ehuru ej af honom yttrades ett ord om det han väl visste rörde sig i min själ - sade han sedan - och skref ock att han önskat sig tunnor guld för att kunna lösa mig - och binda sig sjelf - men det hade i alla fall aldrig lyckats - hvarför jag höll honom räkning för det han teg och jag aldrig kunde märka det *var hans tanka*. I Stockholm - fingo vi genast rum på Norra Smedjegatan - och jag en ny "capote" så kallad af svart ylletyg med hermelins|skinn - samt liten Josephinehatt så kalladt - och blef till det yttre presentable - dock icke Stockholms van - utan gick en af de första dagarna af misstag in i ett Schweitzeri med glasdörrar -(skulle gå in i boden bredvid) frågade efter fint papper m.m. då jag observerade charmant~~er~~ *conversations* med de Herrar äfvensom sådana i ett hörn af rummet - nedläggande sina tidningar för att titta på den uppenbarligt "vilseförda" som synbarl: begrep sitt misstag - skyndade ut - gick i boden bredvid - men olycklig nog att jag måste gå

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:79

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

80

förbi de olyckliga glasdörrarna der jag - utan att egentl: se dit - märkte Herrarna stå i de glasdörrarna^e då de nu kunde begripa jag skulle - som vingskjuten landtfogel.

Snart derpå gjorde vi visit hos Biskop Hedréns der Mam: och Christine mycket umgåtts vintern förut - och - Wahlströms intimaste vänner, hvarför jag blef naturl: snart särdeles vänligt mottagen - och hon blef snart en af mina käraste vänner till hvilken jag blickade upp i allt äfven såsom mycket äldre än jag - han nästan gubbe. Wal: har naturl: meddelat dem allt - både den en gång förhoppningsfulla nu tragiska sedan - ärligt och hvarför hon blef genast mer deltagande än klandrande vän, hvilket på en gång hedrade och karakteriserade den hjertlige, vältänkande W. -, hon talte äfven med M: härom, eller snarare tversom - då de båda kommo öfverens att vi hade mera nytta af att icke än att mycket se hvarandra - hvarigenom den arme W: blef ännu mera förskjuten; till oss kom han en gång, ej mer. - Emedlertid blef detta ett slags lidandets tid blandad med några Stockholms nöjen, hvaraf jag ej njöt som om jag känt mig fri och glad, - jag var det ej mer. Mam: hade en ungdomsvän Presidentskan Bennet född Wachen-

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M.

9399:80.

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

81

feldt - som varit hos Mam: i sin ungdom på Gräfsnäs, yngre än Mam: nu gift med en gammal Gubbe - barnlösa; hon fattade vänskap till mig - bjöd mig till sig i sitt charmanta hem - der hon för tillfället hade en ung Fr: Bennet - Kjerstin Sack - syssling till mig - hvilka alla hon bjöd på spektaklet m.m. - der såg jag för första gången den memorabla Friherrinnan Montgomery - som sedan blef granne på Ölanda till Skottorp - (då vi *lägo hvarandra ofta*) såsom gift med Baron Gyllen~~haaf~~. - Så hade jag Tante Henriette v. Döbeln med sin son Adolf - husarlöjtnant. - Fru Hedréns som blef min rigtiga vän - och förtrogen med allt som omgaf - ung Biskopinna - Ach så älsklig! (söt som Biskopinnan Beckman) - Med allt detta nyss fyllda 20 år - kunde jag ju haft roligt - men oftast såg jag mig inom den snälle Wahlström - så lidande för min skuld - hvilket kändes som ett ständigt samvetsqual och därtill Mam: som ogillade denna smärta - och nästan synbart ej mottog honom godvilligt; han slutade snart att komma, vi togo afsked af hvarandra en dag hos Hedréns - som nog var bäst - men på Mam:s begäran - hviket han märkte - kände - och allt allt förebrädde jag mig. En afton var jag på bal hos Hedréns - hade, så kalladt,

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:81.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

82

✓ riktigt roligt - såg der Excellensen Gyllen^{haal} som "ung man i verket" nygift med Sophie Palm - lika smal då - som hon sedan blef ^{colossal} tjock; - Kammarherre Nordenfeldt - ännu ej gift med Sophie Wern, den vackra hyggliga Flickan - hvilka båda blefvo Svärföräldrar till Grefvinnan Hugo Hamilton; der såg jag ock en gång gamla Fröken Rudensköld - m.fl. - gjorde bekantskap med flera slägtingar: Kjerstin Sack - hvars mor hette Posse, - Landshöfding Hammarbergs hvars Fru äfven hette Posse - dessa kommo alla till mig som ej hade en aning om släktskapet; - de sednare bjödo mig en gång på Operan - men som Mam: nekade mig att komma - derför att de fått en loge på andra raden - ty det var gala-spektakel - och det visste ej M: - eller rättare förstod ej (tror jag) - att vid sådana tillfällen brytes modets lag. Med ett ord jag såg och hörde mycket nytt för mig - berördes dock ej deraf så mycket som en afton jag blivitt bjuden av Fru Hedrén på Dramatiska Spektaklet der vi sutto på övfra Amfitheatern, åsågo en pjes: "Lord Falkland eller "Samvetet" - der Almlöf (père) spelade hufvudrollen: - en ung flicka som sjöng och spelade - (man såg henne i profil) och fadren - Iorden - Almlöf sittande

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9399:82.

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

83

å sidan - anslogs eller rördes - med ett ord tilltalande upprö-
rande - Fru H: jag särdeles förtjust, rörd - och när jag blickade
upp - möttes mitt öga af länge hederlige Wahlströms hela upp-
märksamhet fästad på oss; - i all sin *förnämhet* hade han med
flit skaffat sig denna plats och, som jag sedan fick veta arran-
gerat det hela - d.v.s. bett Fru Hedrén göra det för honom -
mig ovetande - "Jugez du reste!" No. 17.

Häri en bit af det halsband som Mormor bar Pingstdagen 1820,
då hon första gången såg sin oförgätlige Ebbe Schoug^h på Löfås.
Pärlorna äro tillverkade av henne själv - av törnrosblad - dof-
ten sitter kvar - med all sin ljuvliga romantik - en doft av vår -
och av en ren och stark kärlek! Välsignat vare min Mormors - och
din (Sigrids) Farmors Minne.

Hillevid i Augusti 1841

121 år efter den skildrade episoden!

Skriv endast på denna sida!

I
LUND. 22 dec. 1943.

Stellaria media

Heck.

Chenopaceae mit vacuol
i par med stj adua - stjigite Roott fur
m3 kaimed aca ²stecacelo ²sticeni stjelic
stelos aucteckuipm, viltu m kapt tte pears
secula.

Med stencite kag attening

Stenar Stenar ¹⁵

UNIV.-BIBL.
LUND
HOGSK. AKA.

1 h.

1 auct.